

DE WAARHEID

EEN TIJDSCHRIFT GEGROND OP FEITEN, HOOP EN OVERTUIGING

DRANG NAAR HET LICHT.

Verschijnt Maandelijks

Prijs 10 cent

No. 102

October 1941.

INHOUD

	blz.
Van alles wat	II, III, XIX
Drang naar het licht	III, IV
Beyers en Spinnen	IV
Het Koninkrijk is hier	V-VII
Extremiteiten	VIII
De Bijbel	IX
Voor Uw gezondheid	X, XI
Gods wonderlijk scheppings- werk; Het menselijk lichaam	XIII, XIV
Regels, die steeds nieuw blijven	XIV
Waarom sensatie?	XV
Van de „Zielszorgers”	XVI-XVIII
Een teergevoelige Kolos	XX-XXIII
Vraag en antwoord	XXIII, XXIV
Profetie Ezechiël	73-80.

Van alles wat.

Minder katten, minder honing.

In een Engelsch dorp doodde men de katten en kreeg daardoor minder honing. Daar er geen katten meer waren, vermeerderden de veldmuisen zich sterk en verwoestten de bijenkorven. Minder bijen droegen stuifmeel over en zoo was er tenslotte minder honing.

Ongelijke verdeling van goederen in Japan.

In Japan bevindt zich 60 procent van de rijkdommen des lands in de handen van 1 procent der bevolking, terwijl drie-vierde van de bevolking met minder dan de helft van datgene moet toekomen, wat men noodig acht voor een bescheiden leven.

Dekens uit glas.

In Liversedge in Engeland, wordt tegenwoordig een fijn, buigzaam garen uit glas vervaardigd. Het kan in willekeurige sterkten gefabriceerd worden, is met de schaar te knippen en in willekeurige weefsels te verwerken. Zoo zijn er in Engeland tegenwoordig dekens uit glas. Zij wegen buitengewoon licht, zijn in den winter warm en in den zomer koel, omdat glas een slechte warmtegeleider is.

Binnen de twee weken „genezen” en gestorven.

Florence We Aleese uit Leicester, Engeland, had vijf operaties ondergaan en maandenlang niet kunnen loopen. Op eigen verzoek bracht men haar naar Lourdes. Daar „genas” zij, zoodat zij alleen kon loopen. Maar 14 dagen later stierf zij al. Dat is karakteristiek voor de genezingen in Lourdes, evenals voor andere zoogenaamde „genezingen uit geloof”. Het feit dat zulke „genezingen” onvolkomen en van voorbijgaanden aard zijn, bewijst voldoende dat zij niet van God kunnen zijn.

Reuzen op aarde.

Vóór den zondvloed waren er reuzen op aarde en tegenwoordig, vóór Armageddon, zijn er weer. De tegenwoordige reuzen zijn onder anderen de groote handelslichamen. In 1919 bestonden er in de Vereenigde Staten slechts zes lichamen met een vermogen van meer dan een milliard dollar; samen bezaten zij een kleine 10 milliard dollar. Tegenwoordig zijn er al 28, die in het jaar 1937 gezamenlijk over een Het rentesysteem zorgt verder voor zoo'n onvermogen van 47.228.527.082 dollar beschikken. zinnige oopenhooping van het vermogen.

Vischvergiftiging.

Zooals de „Deutsche Bergwerkszeitung” (Nr. 104) meldt, zijn in de Braziliaansche kustwateren, waarin totaal 35 millioenen balen koffie leeg gegoooid waren, honderdduizenden visschen te gronde gegaan. Oorzaak: cafeïnevergiftiging.

Het kind van een acrobaat.

Wallace Gough, de jongen van een acrobaat uit St. Louis in Montana (U.S.A.) kan met zijn zes maanden reeds een ladder opklimmen, zich met zijn kin aan een buis hangen, die zijn vader vasthoudt. Op de hand van zijn vader op één voet staan en zich uit liggende stelling oprichten, zonder de handen te gebruiken.

Een vulkaan op een ster.

Steeds meer laat de Schepper ons nieuwe hemelwonderen zien. Een nieuw ontdekte, Orionis I - 1939 genoemde ster, die slechts door de telescoop zichtbaar is, heeft aan één kant een waaivormige lichtuitstraling. Men neemt aan, dat dit van een vulkanische uitbarsting afkomstig is. Orionis I - 1939 schijnt heden 3600 maal zoo sterk als vier jaar geleden. Tenminste zoo lijkt dat voor ons. In werkelijkheid heeft deze uitbarsting van de vulkaan, wanneer het dat tenminste is, ongetwijfeld vele eeuwen geleden plaats gevonden, terwijl dit licht pas nu het nietige hemellichaam bereikt, waarop de menschheid woont.

Na twintig jaren blind geworden.

Traangas staat er voor bekend, dat het de oogen van soldaten in den wereldoorlog heeft aangegrepen; maar tot dusverre wist men niet dat het nu nog — na 20 jaar — blindheid kan veroorzaken. Gedurende de laatste vijf jaar zijn in Engeland 190 zulke gewonden door gas uit den laatsten oorlog blind geworden.

De dood treedt in als er geen zuurstof meer in de hersenen is.

De artsen verklaren heden, dat de dood niet door een stilstand van het hart intreedt. Het hart kan men heden weer tot slaan brengen. Doch vier minuten, nadat het bloed de hersenen geen zuurstof meer toedient, beginnen deze organen zich te ontbinden en wanneer de hersenen zich ontbinden, is er geen andere hoop meer dan de opstanding der dooden. Als een mensch sterft, vergaan zijn gedachten.

DE WAARHEID

„IN ZIJNEN NAAM ZULLEN DE NATIËN HOPEN”. — MATTHEÛS 12 : 21

9e Jaargang

October 1941

No. 102

Drang naar het licht.

De Schrift gebruikt boomen als een symbool van goede en van kwade menschen. Jezus vergelijkt de aan God toegewijde menschen met goede boomen, de slechten met slechte boomen: „Aan hunne vruchten [werken en handelingen ter bevordering van de koninkrijksbelangen of het tegendeel] zult gij hen kennen: men leest toch geene druiven van dorens of vijgen van distels? Zoo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar de slechte boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geene slechte vruchten opleveren, of een slechte boom goede vruchten opleveren. Iedere boom, die geene goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zoo zult gij hen dan aan hunne vruchten kennen”. - Matth. 7 : 16-20; Matth. 3 : 10; Openbaring 8 : 7.

Boomen worden in de Schrift ook gebruikt als een treffend symbool van hoop, weerstandsvermogen en levensdrang. „Want voor eenen boom, als hij afgehouden wordt, is er verwachting, dat hij zich zal veranderen, en zijn scheut niet zal ophouden. Indien zijn wortel in de aarde veroudert, en zijn stam in het stof versterft; Hij zal van den reuk der wateren (weder) uitspruiten, en zal eene tak maken, gelijk eene plant”. (Job 14 : 7-9; Jer. 17 : 7, 8). Het is verbazingwekkend, met welk een taaiheid de boomen om hun bestaan kunnen vechten: Op steile hellingen groeien zij omhoog, zoeken met hun wortels in rotsspleten om houvast te vinden. Hoog op de bergen worden zij door den storm krom gebogen en toch richten zij zich steeds weer op. De bliksem slaat in hem,

het noodweer breekt dikke takken af; maar de wonden genezen en groeien dicht en zelfs uit boomstronken komen weer nieuwe scheuten voort, als een uitdrukking van levensdrang. Het water van overstromingen spoelt over zijn wortels, ontnemt den boom iedere houvast in den grond, ja, leggen de wortels zelfs bloot, zooals het die jeneverboomen op ons titelblad is vergaan. Maar de wortels grijpen opnieuw om zich heen, zoeken nieuwe verankering in stevigen grond en zoodra zij dit hebben gevonden, gaat het weer opwaarts, naar boven, naar het licht toe.

Deze drang komt bij alle gewassen op aarde voor; zij hebben licht noodig.

Wat bij den boom van nature goed functionneert, het uitstrekken naar het licht en daarmee naar het leven, dat is bij de menschen in verwarring geraakt. In plaats van zich naar het licht te keeren, is de groote massa der menschheid lichtschuw. „Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de menschen de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hunne werken waren boos. Want een ieder, die kwaad bedrijft, haat het licht en gaat niet tot het licht, opdat zijne werken niet aan den dag komen; maar wie de waarheid doet, gaat tot het licht, opdat van zijne werken blijke, dat zij in God verricht zijn”. - Joh. 3 : 19-21.

Zoo bestaat er in den drang naar het licht geen overeenstemming tusschen den boom en de menschen; zooals in het algemeen geen overeenstemming bestaat tusschen de natuur en de menschheid. In Romeinen 1 toont apostel Paulus, hoe de menschheid door tegennatuurlijke

neigingen wordt aangedreven. Wanneer zij wou, zou zij — behalve uit den Bijbel — ook uit de waarheden der natuur kunnen leeren, „daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden. Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijne werken met het verstand doorzien, zoodat zij geene verontschuldiging hebben” (Vers 19, 20). Maar zij bezitten „de waarheid in ongerechtigheid” (Vers 18), „want, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar zij hebben zich in hunne overleggingen verloren, en het is duister geworden in hun onverstandig hart” (Vers 21). Bij zoo'n duisterheid ontbreekt natuurlijk de drang naar licht.

Heden is de menschheid op zoek naar vrede. Hoe zal zij dat echter krijgen, wanneer zij niet eens herkent, wat voor vrede noodig is? Dit is voor haar verborgen, evenals voor Jeruzalem, het

voorbeeld van de „Christenheid” van tegenwoordig (Luc. 19 : 42). Vrede behalve die van de Theocratie — de Heerschappij van den Vredvorst — is er niet.

Zooals de menschheid niet herkent, waar ware vrede vandaan komt, zoo herkent zij in het algemeen ook niet den oorsprong van het leven en het licht. In plaats van zich naar het licht te keeren, jaagt zij dwaallichten na, totdat zij in het moeras komt.

Wie echter in de waarheid is, hoort de stemmen der waarheid. Door zijn drang naar licht, bidt hij tot God: „Zend Uw licht en Uwe waarheid, dat die mij leiden; dat zij mij brengen tot den berg Uwer heiligheid. [Het Koninkrijk Gods]”. - Psalm 43 : 3.

Licht en waarheid zijn van den Allerehoogsten door Zijn Woord, den Bijbel, geschonken aan hen, die pogen in deemoed en gerechtigheid voor God te wandelen en die als vruchtboomen zijn geplant aan waterbeken, welker bladeren niet verwelken in hun drang naar het licht. - Psalm 1 : 3.

Bevers en Spinnen.

Bevers in dienst der menschen.

Om de bevers een wenk te geven, waar ze hun dammen moeten bouwen, richten arbeiders in Idaho in de Vereenigde Staten, provisorische dammen op, opdat de bevers reeds een begin kunnen zien en laten dan ongeveer twintig afgerichte bevers los, die den arbeid in zeven dagen voleindigen. Alleen in Idaho heeft de regeering thans tegen de 800 bevers in dienst. Men heeft uitgerekend, dat de dammenbouw-
arbeid, die een ieder van deze kleine vlijtige dieren uitvoert, jaarlijks een winst van 300 Dollar inbrengt, omdat daardoor bodemwegspoelingen verhinderd, betere bewaterings-verhoudingen geschapen en de voedingsmiddelen-oogsten op de landerijen van den staat, verhoogd worden. Een bever te vangen en af te richten, kost ongeveer 5 Dollar.

Arbeid bij het schijnsel van een lantaarn.

Een groot leger viervoetige soldaten met scherpe tanden en platte staarten viel kort geleden in het gebied van de berggemeente Hancock in Massachusetts (U.S.A.) binnen en bracht alle menschen in groote opwindung. De soldaten toonden zich zeer handig in het bouwen van

dammen, zooals men van bevers — want daarover gaat het hier — gewoon is. Op een bepaalde plaats bouwden zij nacht aan nacht een dam, welke de wegenopzichter dag aan dag weer afbrak, daar de dam een hinderpaal op den weg vormde. De wegenopzichter wilde de bevers van deze plaats verdrijven en hing daarom aan een 20 centimeter dikken beuk een brandende lantaarn op. Wat deden echter de bevers? Zij waren bij het licht van den lantaarn den geheelen nacht bezig; bouwden een dam, die tweemaal zoo groot was als de vorige en zaagden onder anderen ook den beuk om waaraan de lantaarn hing; bij het omver storten van den boom werd deze lantaarn niet eens beschadigd.

Spinnen, wier beet doodelijk is.

Even gevaarlijk als de beet van gifslangen is in Brazilië de beet van eenige spinsoorten. Het is de kleinste soorten onder hen, die niet grooter worden dan onze kruisspin, zijn de gevaarlijksten. Vaak is haar vergif al na twee of drie uur doodelijk. In andere gevallen begint het vergif van den beet pas na langen tijd te werken. Juist de beet, van in verhouding grootere soorten, doet slechts plaatselijk begrensde, alhoewel zware vergiftigingsverschijnselen in de omgeving van de verwonding ontstaan.

Koralle.

Het Koninkrijk is hier.

De eenige hoop voor de menschheid, God's Koninkrijk, wacht niet op de bekeering van de heiden-wereld door godsdienstige zendelingen en missionarissen. Dezen hebben gezegd: „Wanneer een mensch een Christen wordt, wordt het Koninkrijk in zijn hart opgericht; en indien allen tot Christus worden gebracht, zal het Koninkrijk volledig gegrondvest zijn, omdat Jezus immers in Lucas 17 : 21 zeide: „Het Koninkrijk Gods is binnen ulieden”. Om deze reden dient de kerk de wereld te bekeeren, opdat het Koninkrijk Gods in volkomenheid moge komen.

Dit op Lucas 17 : 21 berustende argument is totaal fout en bovendien een bewijs, dat zij, die aldus argumenteeren, volslagen onwetend zijn ten opzichte van God's Theocratische Regeering door Christus Jezus. U kunt opmerken — door het verband te lezen, waarin Lucas 17 : 21 staat — dat Jezus tot de Farizeën sprak, die wenschten te weten, wanneer dat Koninkrijk zou komen, waarvan Hij altijd sprak. En het was tot hen, Zijne vijanden, dat Hij zeide: „Het Koninkrijk Gods is binnen ulieden”. Dit weten wij: God had geen voornemen Zijn Koninkrijk op te richten in de harten Zijner vijanden. De Farizeën gaven voor God te vertegenwoordigen, zij vormden de geestelijkheid dier dagen, maar Jezus vertelde het hun herhaalde malen, dat zij huichelaars en zonen des Duivels waren. Leest eens het drie-entwintigste hoofdstuk van Mattheüs en let op de verpletterende, fulmineerende afkeuring, die op de Farizeën gestapeld wordt. Let ook op Zijn woorden in Johannes 8 : 42-44, waarbij Hij hen aanzegde, dat zij van den Duivel waren. Er moet derhalve ergens een fout schuilen in dit argument van de leeraren der „Christenheid”, dat het Koninkrijk wordt opgericht in de harten der menschen.

Wanneer uw Bijbel van aantekeningen is voorzien, merk dan op, dat de kantteekening van Lucas 17 : 21 luidt: „Het koninkrijk Gods is onder u”. De

K.B. zegt: „Het Godsrijk is in werkelijkheid onder u”; Petr. Can. Bijb. zegt: „Want zie, het koninkrijk Gods is midden onder u”. Wat is nu de eigenlijke beteekenis van de woorden van Jezus? Kort na de verzoeking van Jezus in de woestijn, maakte Jehova een verbond met Hem, om Hem het beloofde Koninkrijk te geven. Hij zalfde Jezus met Zijnen Geest, opdat Hij Koning zou zijn, Wiens recht het is, over de wereld te regeeren en wel op Gods bestemden tijd. Jezus had aldus vanaf dat oogenblik het recht tot Zijn omstanders te zeggen: „Het koninkrijk der hemelen is nabij”, hetgeen wil zeggen, dat Hij, Jezus, de gezalfde Koning of Regeerder is en dat Hij toentertijd op aarde als zoodanig onder de menschen ging. Dat zijn de redenen, waarom het Koninkrijk [vertegenwoordigd door den Koning Jezus Christus] onder hen was. Toen de Farizeën bij Hem kwamen, met de bedoeling Hem op Zijn woorden te vangen, zeide Hij in werkelijkheid tot hen: „Het Koninkrijk is onder u, of in uw midden, omdat Ik hier sta, midden onder u, want Ik ben de Gezalfde van Jehova voor het Koninkrijk”. De Farizeën begrepen maar al te best, wat Jezus bedoelde, wijl zij Hem naderhand beschuldigden van oproer-maken, aangezien Hij het Koningschap voor zich opeischte.

De tegenhangers van de Farizeën worden onder de godsdienstige ijveraaars van de „Christenheid” van onzen tijd gevonden. Dezen gaven niet alleen een foutieve uitleg aan de bedoeling van Jezus' woorden, maar zij hebben daarbij nog de taak op zich genomen de wereld te bekeeren, zeggende: Het Koninkrijk van God kan nimmer komen, alvorens de kerken — van welke benaming en hoedanigheid ook — het volk de kerk binnenleiden en de aarde kleeden en versieren met de zedelijke veroveringen en aanwinsten des menschen, eerst daarna zal Christus komen en de aarde met Zijn tegenwoordigheid vereeren. Hunne gevolgtrekkingen zijn volmaakt scheef en in hooge mate mislei-

dend. Want Christus Jezus — thans een goddelijk geestelijk Persoon sedert Zijn opstanding — is reeds gekomen en het Koninkrijk is thans onder of bij u. En zulks kan heden ten dage met groo-ter klem gezeëd worden, dan ooit te-vooren.

Korten tijd nadat Jezus tot de Fari-zeën had gesproken, werd Hij gedood en uit den dood opgewekt, om vervol-gens ten hemel op te varen. Sinds dien tijd zagen Zijn getrouwe aanhangers uit naar Zijn tweede komst. In het jaar 1914 eindigden de „tijden der heidenen”, het tijdperk van Jezus’ wachten aan de rechterhand God’s nam een einde, want Jehova God plaatste Jezus, Zijn gezalf-den Koning, op Zijn troon, om te regee-ren. (Hebr. 10 : 12, 13; Ps. 110 : 1, 2). Het schriftuurlijke bewijs wordt onder-steund door den wereld-oorlog van 1914 en de andere voorzegde gebeurtenissen, die daarop zouden volgen. (Matth. 14 : 7-15). In 1918 ving Jezus Christus, te-genwoordig zijnde aan, Zijn macht uit te oefenen en begon tot zich te verga-deren de trouwe Christenen, die God en Zijn Koninkrijk geheel toegewijd zijn, hen afscheidende van de godsdienstige lieden der „Christenheid”. Het oordeel van alle voorgewende volgelingen van Christus gaat gestadig voort. - Mal. 3 : 1-4

De volgende groote daad van den ge-zalfden Koning van Jehova zal zijn: het verwoesten van Satan’s organisatie in den naderenden slag van Armageddon. Daarvandaan dient het volk op aarde telkens en telkens weer opnieuw deze waarheid aangezegd te worden, vanwege hare gewichtige beteekenis, namelijk, dat het Koninkrijk van God nu onder u is. Dat is de reden, waarom mannen en vrouwen dagelijks van huis tot huis gaan en, ook op Zondag, deze boodschap aan het volk overbrengen, — zijn aan-dacht vestigende op het schriftuurlijk bewijs in den vorm van boeken, die den Bijbel verklaren — en dit alles in gehoor-zaamheid aan Mattheüs 24:14. Nimmer te voren was het zóó belangrijk de blijde tijding van het Koninkrijk te prediken als juist nu en wanneer dit getuigenis ten einde is gebracht — binnenkort —

zal Armageddon onmiddellijk daarop volgen.

De vijanden van God’s Koninkrijk be-oogen niets anders dan het volk t.a.v. dit feit in onwetendheid te houden, na-melijk, dat het Koninkrijk hier is; daar-door is hun groep verklaarbaar, dat „propaganda-werk” wordt verricht door hen, die werkdadige getuigen des Hee-ren zijn. Dat is niet waar, omdat voor en ten opzichte van God’s Koninkrijk geen „propaganda” ooit gemaakt kan worden. Het evangelie des Koninkrijks is slechts een aankondiging van een feit, opdat het volk op de hoogte wordt gebracht. Want het is God’s boodschap, niet die van een mensch. En God „doet” niet aan propaganda.

Anderen weer — en het als hun taak begrepen, de boodschap te becritiseeren, die aan het volk gegeven wordt. Zij ple-gen er bepaalde gedeelten ter nadere bekendmaking uit te lichten en beweren dan, dat deze met elkander in strijd zijn. Dat is wel erg verkeerd en mis; iedereen, die dat tot dusverre heeft trachten te doen, plaatste zichzelf daardoor in een leelijke positie. God’s boodschap der waarheid kan immers nooit tot twist-geschrijf aanleiding geven, omdat zij aan Jehova haar oorsprong dankt en daarom de waarheid is, zonder eenige innerlijke tegenstrijdigheid. Er is ove-rigens bij deze boodschap geen enkele poging om iemand te „bekeeren”, of hem in een bepaalde organisatie binnen te leiden. Het éénige doel, waarom deze boodschap in gehoorzaamheid aan God’s bevel wordt uitgebracht is: het volk van de feiten op de hoogte te stellen. De op-dracht des Heeren luidt, dat dit goede nieuws aan de menschen in de volke-ren verteld [„verkondigd”, „geprocla-meerd”] zal worden als een getuigenis (Matth. 24 : 14; Marc. 13 : 10). Wie geen behoefte bezit er naar te luisteren, die late het (Ezech. 2 : 7). Maar aan niemand komt de bevoegdheid toe, de boodschap van God onder censuur te stellen en als gevolg daarvan sommigen, die wél luisteren willen, te verhinderen zulks te doen. Stelt de menschen der-halve in de gelegenheid haar aan te hooren en daaropvolgend voor zichzelf

ven te beslissen, welken weg zij wenschen in te slaan. Wanneer de boodschap waar is, kan niemand beletten, dat zij wordt bekend gemaakt. Hij, die zich daarin tracht te mengen, laadt een zware verantwoordelijkheid op zich.

Verwijzende naar den tijd, waarin wij ons thans bevinden, zegt God tot Zijn getrouwe getuige in Jesaja 60 : 1, 2: „Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de HEERE [Jehova] opgaan, en Zijne heerlijkheid zal over u gezien worden”.

Dit beteekent, dat het Koninkrijk is gekomen en dat degenen, die het zien, zich moeten opmaken en tot de menschen dienen uit te roepen: „Zie, uw God regeert!”

Alle menschen moeten gewaar worden, dat in dezen tijd duisternis de aarde bedekt en zware donkerheid over de volkeren ligt ten aanzien van het Woord Gods. De gansche wereld bevindt zich in het dal van de schaduwen des doods, omdat Armageddon in 't vooruitzicht is. God's opdracht luidt, dat Zijne getuigen thans de staatslieden en het volk op de hoogte moeten stellen van de dreigende verwoesting van de „Christenheid” in 't algemeen en van de verwoesting van Satan's geheele organisatie, in het bijzonder, met de bedoeling, dat zij, die van goeden wil zijn en oprecht van hart, hun plaats mogen betrekken aan de zijde van den Heere God en van hun trouw aan Zijn Koninkrijk blijk geven. Alleen deze klasse van menschen zal aan het allerswaarste gedeelte van Armageddon ontkomen en er doorheen geleid worden. Door Zijn profeet Zefanja zegt Jehova tot het zachtmoedige of leerbare volk op de aarde: „Keert in uzelf, komt tot inkeer, gij, volk, dat geen schaamte kent, voordat het besluit voltrokken wordt, — want als kaf vervliegt de tijd; — voordat over u wordt uitge-

stort de gloed van Jahve's gramschap; voordat op u neerkomt de dag van Jahve's toorn”. - Zef. 2 : 1, 2; K.B.

In de dagen van Jezus en de apostelen trachtten de Farizeesche bewindhebbers God's getuigen in hun verkondiging van het Koninkrijk tot stilstand te brengen. Hunne tegenhangers pogen heden hetzelfde te ondernemen. Maar de Heere verklaart, dat deze boodschap aan alle volken als een getuigenis verkondigd zal worden, daarom moet dit gedaan worden, niettegenstaande alle tegenkanting. Christus Jezus, 's werelds rechtmatige Koning, is Zijn Regeering begonnen te midden Zijner vijanden. De tijd is aangebroken, om aan alle orde-lievende menschen den weg te wijzen voor het binnengaan in het Koninkrijk en het ontvangen van Zijn zegeningen. Het is voor de menschen onmogelijk, op een andere wijze ooit hulp en zegeningen te verkrijgen. Daarom luidt God's gebod aan Zijn gezalfde getuigen: „Gaat door, gaat door, door de poorten, bereidt den weg des volks; verhoogt, verhoogt eene baan, ruimt de steenen weg, steekt eene banier omhoog tot de volken!” - Jes. 62 : 10.

„Eene banier voor de volkeren oprichten”, zooals de Heere gebiedt, beteekent: den menschen van goeden wil den éénigen weg van redding en bevrijding wijzen. God's banier is de ware banier, zij wijst den mensch den weg ten leven en ter eeuwige gelukzaligheid. Iedereen, die de rechtvaardigheid liefheeft, behoort er naar te verlangen en kennis daarvan te bezitten. Laat daarom elkeen, die de blijde tijding, dat het Koninkrijk der hemelen in uw midden is en de Regeering van Christus is begonnen, dit goede bericht aanvaarden, het anderen melden en aldus eenig deel hebben in de rechtvaardiging van den Naam van Jehova. „Uw Naam worde geheiligd”. - Matth. 6 : 9.

J. F. Rutherford.

Extremiteiten.

Blauwe damp.

Blauwe damp is een andere uitdrukking voor leugen; en wat leugenachtige propaganda betreft, staat die van de tabaksindustrie inderdaad mee op de eerste plaats. Wanneer het naar deze reclame ging, dan zou niemand succesvol werk kunnen presteeren, zonder zich af en toe door een gloeistaafje... „op te frisschen" en in zijn vrijen tijd zou er geen kostelijker genot zijn, dan zich in tabaksrook te hullen. De „opfrissing" geschiedt daardoor, dat reine, frissche lucht verpest wordt!

Bij nevenstaande foto wordt gemeld: „De driejarige Robert Nordquist is er tijdig mee aangevangen, zich het rooken aan te wennen. Sinds zes maanden verdampt hij zijn dagelijksch rantsoen van één sigaar, twee sigaretten en bij gelegenheid ook nog een pijp. Zijn ouders verklaren, dat hij weigert er mee op te houden en dat het hem tot nu toe blijkbaar nog niet geschaad heeft".

Misschien behoort ook dit bericht slechts tot het gebied van zulke leugenachtige propaganda. Aangenomen echter, dat het waar is, dan wordt daarmee slechts de schande van een ouderpaar in de wereld rondgebauid, dat misschien genoeg verstand heeft om ossen, maar niet om kinderen groot te brengen.

Er van afgezien, dat het rooken een zeer slechte gewoonte is, gemakkelijk een ongemanierd overlast aandoen voor anderen kan zijn en dat het de menschen tot slaven van een hartstocht maakt, heeft men ook nog daadwerkelijke nicotineschade vastgesteld. Bij kinderen werkt het vergift verwoestend. Ook wanneer een kind bij het rooken niet direct dood neervalt, kunnen slechts dwazen zeggen: „Tot nu toe heeft het hem blijkbaar niet geschaad".

Over den invloed van nicotine op kinderen uitte de Amerikaansche kinderrechtter Ben Lindsay zich als volgt:

„Ik persoonlijk heb ondervonden, dat een ieder van de vele rookende jongens, met wie ik gesproken heb, een uitgesproken leugenaar was. Bij jeugdige personen werkt het nicotinevergift in sigaretten buitengewoon belemmerend voor den groei. Het is voor alle normale functies noodlottig. Het doet de gezondheid, zoowel als de moraal kwijnen en verwelken. Het is ontzettend wat voor verliederlijking van de moraal de sigaret bewerkst. Zij bewerkst in het algemeen, dat jonge menschen liegen en bedriegen, onzedelijk zijn en moreelen moed en manlijkheid verliezen".

Dit wil niet zeggen, dat het liegen alleen door het rooken van tabak komt. Er zijn bijvoorbeeld ook staatsmannen en anderen, die niet rooken, maar liegen — en hoe! Het rooken is niet de oorzaak van dat, maar de oorzaak van vele ellende. Men hoeft slechts zelf meegemaakt te hebben, hoe mannen, die eens gedurende vrij langen tijd niet aan hun gewoonlijke gloeistaafje konden komen, ter neer gedrukt, prikkelbaar en beverig worden en veel liever verhongeren,

dan afstand te doen van de tabakslucht; en wanneer men dit ziet, weet men, dat een dergelijk rooker geen werkelijk vrij mensch is en het rooken moet laten om vrij te worden.

De mierenhoop — schuilkelder.

Het is juist in onzen tijd, waarin Europa in veel ergere wreedheid is vervallen dan in de dagen van den hunnenkoning Attila, dat men in Duitschland een mierenhoop — schuilkelder tot bescherming van de burgerbevolking bij gasaanvallen, heeft geconstrueerd. Deze bouwwerken zijn bijna 30 meter hoog, kegelvormig en voor ongeveer 600 menschen ingericht. Binnen bevindt zich een wenteltrap en in het midden een gang, waardoor de binnenzittenden eten en drinken aangereikt kan worden. Door een luchtkoker komt van boven het gasoppervlak verse lucht. De uit beton gebouwde wanden zijn 1½ meter dik.

Bommen boezemen haat in.

Amerikaansche militaire deskundigen zijn naar aanleiding van hun ervaringen, opgedaan bij het Italiaansche bombardement in Abessinië, het Japansche in China en het Duitsche en Italiaansche in Spanje, tot de conclusie gekomen, dat het bombardeeren van vrouwen en kinderen haat inboezemt en hen vastberaden maakt om tot het uiterste weerstand te bieden.

Alcohol.

Alcohol kan ook op planten een opwekkende uitwerking hebben. Door den damp van alcohol wordt het rijpen van tomaten versneld.

Koralle.

DE BIJBEL.

Het woord Bijbel beteekent boeken. Het is afkomstig van het Grieksche woord Biblia. Om zijn voortreffelijkheid en om hem van alle andere boeken te onderscheiden, noemt men den Bijbel het boek der boeken, of het beste boek.

De Heilige Schriften hadden in de oude handschriften niet één zinsnijdingsteeken; alle letters stonden even dicht op elkander, alsof elke regel slechts één woord was.

De noodzakelijkheid eischte, ten behoeve van de openbare en bijzondere lezing, dat men den Bijbel in kapitels of hoofdstukken en in verzen verdeelde.

Het N. Testament werd het eerst door Hiëronymus in de 4e eeuw afgedeeld en in de 5e eeuw deelden Amnonius en Euthalius hetzelfde in lessen en afdeelingen af, ten gebruike van de kerk. De verdeeling van den Bijbel in kapitels is in 1240 ingevoerd door kardinaal Hugo, Rabbi Nathan, in de 15e eeuw, paste de verdeeling in hoofdstukken toe op de Hebreeuwsche uitgave van het O.T.

De geleerde Robert Etienne, boekdrukker van den koning van Frankrijk, verdeelde in 1540 ook het N.T. in verzen. Het O.T. bevat 39 en het N.T. 27 boeken: dus tezamen 66 boeken.

In het O.T. zijn 929 kapitels of hoofdstukken, dus vindt men in den Bijbel tezamen 1189 kapitels. Ook zijn er 31.192 verzen, 773.692 woorden, 3.566.480 letters in den Bijbel en men heeft er 6855 maal het woord: Jehova (de Heere) in geteld. Het middelste en kortste hoofdstuk van den Bijbel is Ps. 117.

2 Koningen 19 en Jesaja 37 zijn gelijk luidende kapitels. Het O.T. is geschreven in het Hebreeuwsch en eenige bijzonderheden in het Chaldeeuwsch. Het N.T. is geschreven in het Grieksch; het Evangelie van Mattheus is vermoedelijk eerst in het Hebreeuwsch beschreven.

De Bijbel is thans in 900 verschillende talen en tongen overgezet.

De Bijbel wordt in twee groote deelen verdeeld, namelijk: het Oude en het Nieuwe Testament of Verbond.

De boeken van het O.T. verdeelt men in 17 geschiedkundige, 5 dicht- of zedekundige en 17 profetische boeken. Het N.T. wordt verdeeld in 5 geschiedkundige boeken, 21 brieven en 1 profetisch boek.

Het eerste boek van den Bijbel draagt den naam van Genesis, hetwelk wording of schepping beteekent, omdat dit met het verhaal van de schepping aanvangt en zegt hoe alles geworden is.

Exodus beteekent uittocht; dit boek draagt dien naam, omdat het den uittocht der Israëlieten vermeldt.

Leviticus beteekent wetten, daarin vindt men de wetten voor de Levieten, die de godsdienstige plechtigheden onder de Israëlieten verrichtten.

Numeri beteekent getallen, omdat het aanvangt met het bericht van de telling der Israëlieten.

Deuteronomium beteekent herhaling der Wet en wordt zoo genoemd, omdat daarin vroeger vermelde wetten herhaald zijn.

Wanneer Christus zou wederkomen.

Wat zou er gebeuren, wanneer Christus zou wederkomen? Wanneer hij de „bergrede” zou houden, zou dit bij het publiek een golf van verontwaardiging opwekken tegen dezen „gevaarlijken en revolutionairen opruier” en benamingen als „pacifistische dwaas” zou hij genoeg oogsten.

Wanneer hij zou probeeren de naties tot ontwapening en vrede te brengen, dan zouden vijandige regeeringen zijn leer onderdrukken en vooraanstaande deskundigen zouden verklaren, dat hij aan „waanvoorstellingen” lijdt.

Zou hij tenslotte probeeren het Woord Gods in het Nazigebied te prediken, dan zou het anti-Joodsche regime een onmiddellijke uitwijzing of onderbrenging in een concentratiekamp wenschen.

VOOR UW GEZONDHEID.

Ramenas.

Als geneesmiddel gebruikt, zet ramenassap tot urineeren, verdrijft gassen en helpt om ongezonde stoffen uit het lichaam te verwijderen. Bij blaas-, lever- en nierstenen verleent zij voortreffelijke diensten. Ramenas lost slijm op en wordt daarom bij kinkhoest, hoesten, heesheid en eveneens bij slijm op de borst, maag of darm, met goed succes toegepast. Om ramenassap te krijgen, vult men een dikken uitgeholden ramenassap met honing of stukje kandij-suiker en laat dit drie à vier uur staan. Dan is het sap klaar voor het gebruik. Kinderen moeten alle uren een theelepel; volwassenen alle 2 à 3 uren een eetlepel vol innemen. Ramenassap kan men ook op de volgende manier bereiden: Men snijdt de ramenassap in dunne schijven en overgiet deze met kandij-suikerwater of honing (toedekken en 3 à 4 uur laten trekken). Voegt men aan het water, waarin de ramenassap gekookt werd, honing toe en laat het geheel nog een keer opkoken, dan krijgt men een voortreffelijk middel tegen slijm op de luchtpijp, borst en hals (ieder uur een eetlepel vol). Bij koorts bindt men bij den zieke een schijf ramenassap op het hoofd vast.

Celeriasap tegen epilepsie.

T. D. Buck, een ijverige en getrouwe getuige Jehova's in Massachusetts, schreef ons het volgende, wat voor allen, die aan epilepsie lijden, van het grootste belang is: Bijna 40 jaar lang leed ik aan epilepsie en moest voortdurend medicijnen innemen. Gedurende de laatste twaalf jaren had ik dagelijks 3-4½ Gran Phenobarbital ingenomen.

Sinds zeven weken neem ik nu ledere morgen een half uur voor het ontbijt, een halve liter celeriasap: ik ben van plan dit nog zeven weken te doen en hoop dan voor altijd van mijn lijden genezen te zijn. Wanneer ik zou zeggen, dat het mij beter gaat, dan zou dat veel te zacht zijn uitgedrukt, want ik voel mij als een nieuw mensch. Ik heb iedere week steeds minder van de medicijn ingenomen en sinds twee weken heelemaal geen meer. Daarvoor in de plaats gebruik ik gewone celerie, waarvoor een pers in elk warenhuis is te krijgen.

Witte suiker gebruik ik niet meer, in plaats hiervan honing; geen koffie of thee, maar heet water. Vleesch eten heb ik bijna geheel nagelaten en gebruik veel rauwe groente: sla, peentjes, kool (fijn geschaafd) met mayonnaise, radis enz., veel vruchten en noten.

Co.

Waterzucht.

Deze kwaal beteekent voor patiënt en arts een van de gevaarlijkste en hardnekkigste ziekten. Waterzucht is een bloedziekte, waarbij een waterachtig vocht uit de bloedbaan uittreedt. In vele gevallen echter is waterzucht toch nog te genezen.

Het is een kwaal, die door overerving verkregen kan zijn, maar ook veroorzaakt kan worden door sterke dieet-fouten, door veel zuur en scherp eten. Evenals alle andere ziekten, kan zij ook door invloeden van buiten af ontstaan. Het is immers bekend, dat drie-vierde deel van alle zware ziekten alleen aan verdriet, zorgen en ergernissen zijn te wijten. Iedere ergernis geeft een bloedvergiftiging.

Is een bepaald orgaan bijzonder met water belast, dan spreekt men bijvoorbeeld van een lever-, buik-, hart- of nierzucht. Dit laatste ontstaat bijna altijd wanneer de nieren niet voldoende water affiltreeren en de ontwikkeling der ziekte niet naar onder afgeleid kan worden. Het waterachtige vocht gaat dan gedeeltelijk weer in de gezonde bloedbaan terug en overbelast daardoor de pompmachine, het hart; bijgevolg wordt er, bij alle soorten waterzucht, veel van het hart gevergd. Men spreekt vaak onrechtmatig over „hart waterzucht“. Toch is het hart zelf zelden de oorzaak van de ziekte, hoewel de kwaal vaak heftige hartpijnen, beklemming en ademnood veroorzaakt. Het is echter beslist verkeerd en helaas een fout door gezaghebbenden op medisch gebied gemaakt, het hart als vermeende oorzaak van het euvel met sterke medicamenten zoolang op te zweepen totdat de persoon in kwestie een beroerte krijgt. Veel belangrijker is echter de theorie van den practicus, dat bij waterzucht alle afscheidende organen tot verhoogde werkzaamheid aangezet moeten worden, om daarmee het hart te ontlasten en te helpen. De ervaringen wijzen uit, dat een zware ziekte nooit alleen komt. Daarom zou iedere arts, daar waar de ziekte al voortgeschreden is, in staat moeten zijn iedere andere physische storing gelijktijdig mee vast te kunnen stellen en natuurlijk gelijktijdig mede te behandelen.

Speciale ervaringen hebben bevestigd, dat blonde menschen den meesten aanleg hebben voor waterzucht. Reeds in hun jeugd houden zij van zuur en scherp eten. Deze kinderen zien er weliswaar dik en roodwangig uit, maar zijn steeds moe en hebben een klein uithoudingsvermogen. Het is onverstandig en onjuist te zeggen: „Dat kind ziet er toch zoo gezond en bloeiend uit; hem mankeert niets!“ Een behandeling volgens de natuurgeneeswijze toegepast, kan echter vaak een zich ontwikkelende ziekte tot stilstand brengen en den groei een andere, betere richting doen inslaan. Ook heeft vaak een onverstandig sport beoefenen er een groot aandeel aan, dat zich deze kwaal in latere jaren ontwikkelt. Een verstandig advies en een juiste behandeling hebben echter al weer velen tot de gezondheid teruggebracht.

In den loop der behandeling van waterzucht vertoonen zich vaak nieuwe verschijnselen, die zich tot een acute crisis kunnen ontwikkelen. Uit de practijk ken ik gevallen, dat zich plotseling heftige catarrhen ontwikkelden: hoesten, verkoudheid en niezen, zooals nooit tevoren. De neus gaf water als een fontein. Bij anderen begon gedurende de behandeling de huid te jeuken. Zij kregen uitslag, etteringen en zweetten dag en nacht, na vele dagen was de patiënt gered.

In één geval vertoonde zich een maagaandoening, ontbreken van eetlust en voortdurende neiging tot braken. Na een paar dagen moest de vrouw krampachtig braken en gaf in een keer bijna een emmer water tegelijk over.

Doch ieder mensch en ieder geval is anders. De ervaringen toonen aan, dat er ook tegen waterzucht geen afdoend geneesmiddel bestaat en de behandeling aangepast moet worden aan het gestel. Er zijn echter een aantal oude huismiddeltjes, die zich bij gelegenheid, wanneer het aan een volledig advies ontbreekt, steeds weer met goed succes laten toepassen.

Een zeer goed, maar slechts weinig bekend middel tegen waterzucht is mierikswortel; 50 gram gewreven mierikswortel overgiet men met een liter goed bier (geen chemisch essence brouwsel), laat dit ongeveer 24 uur trekken, voegt er eventueel nog 10 gram mosterdzaad bij en zoet het dan naar smaak aan. Dagelijks neemt men alle 1-2 uren een likeurglaasje vol. Dit middel heeft al wonderen gedaan.

Al naar de lichamelijke gesteldheid — steeds op het hart letten! — zijn ook heete baden, ongeveer 41 gr. C., circa 10 minuten lang, aan te bevelen. Daarna de patiënt snel in voorgewarmde doeken inpakken en minstens een half uur laten zweten. Tenslotte moet het lichaam met azijnzuur, verhouding 1 : 4, snel afgewreven worden. Bij het vele baden echter trekt het lichaam nieuw water aan. Men vergist zich, wanneer men denkt, dat het water iemand doet vermageren. Veel zwemmers zijn, ondanks de watersport, dik en nemen steeds in omvang toe.

Met citroenkuren is eveneens voorzichtigheid gebooden. Citroenen kunnen wel de bloedvaten samentrekken, maar trekken ook het hart samen en vaak eindigen de „vermageringskuren” met een beroerte.

S.

Hoe komt men aan kramp in de kuit?

De een of andere kramp heeft zeker ieder mensch één of meerdere malen in zijn leven gehad en ieder weet dan ook, hoe onaangenaam en kwellend dit gevoel is: Een plotseling trekende pijn in een lichaamsdeel, vaak met de onmogelijkheid dit te bewegen, daarna een langzaam wegtrekken van de pijn, zonder dat een werkelijke ziekte aan dit verschijnsel ten grondslag ligt. Het pijnlijke ontwaken in den nacht, dat door kramp in de kuit wordt veroorzaakt, de stijfheid van het been, dat gelijktijdig optreedt, in vele gevallen nog een napijn 's morgens, — dat alles is een aanleiding, zonder dat er eigenlijk een oorzaak aanwezig is, om raad en hulp aan een arts te vragen.

Over deze onaangename symptomen zijn tot nu toe niet veel wetenschappelijke proeven gedaan, daar de wetenschap zich liever met indrukkende en gevaarlijke ziekten bezig houdt dan met de kleine alledaagsche onaangenaamheden. De eerste op dit gebied (Wilder)

bericht nu van 2443 gevallen, die hij naar kramp in de kuit ondervraagd heeft. De meeste menschen vergeten na korten tijd deze kwelling en vertellen ze pas aan den arts na uitdrukkelijk vragen.

Het bleek, dat kramp in de kuit vooral na het 4e decennium (40e jaar dus na den leeftijd van 40 jaar) optreedt, bij mannen vaker dan bij vrouwen. Vooral bij beroepen met een zittende levenswijze vindt men ze. Rokers hebben er niet vaker last van dan niet-rokers; alcoholgebruikers daarentegen hebben er veel last van. Bij al deze patiënten vindt men een verhooging van het urinezuur in het bloed, zij hebben eigenlijk allen aanleg voor jicht. Ook is er een heel lichte prikkeling der zenuwuiteinden. Onderzoekt men de spieren electrisch, dan vertoont zich een bepaalde vorm van spiercontractie, die anders niet te vinden is. Herhaaldelijk vertoonen zich ook veranderingen in de gewrichten.

Merkwaardig is het, dat menschen met een te sterke functie van de schildklieren zelden kramp in de kuit krijgen. Daarentegen ziet men ze vaak bij zenuwpijnen, bij gewrichtsontstekingen, bij neiging tot platvoeten, bij den z.g. krommen rug, bij aanwezigheid van afwijkingen in den hals en bij spataderen.

Als middel tegen kramp in de kuit wordt vooral een vleeschloos dieët aangeraden en natuurlijk ook onthouding van elke soort van alcoholische dranken. Bij velen zal een glas water 's avonds gedronken, helpen. Wanneer het mogelijk is, moet men probeeren het been in de knie stijf te houden en gelijktijdig den voet naar boven te drukken, dan houdt de kramp op. Treedt de kramp in de kuit na sterke spierinspanning, die tot zweeten heeft geleid, op, dan moet men veel zout in het drinkwater geven, in ieder geval in het eerste glas, dat men drinkt. Zenuwpijnen en andere ziekten, die hieraan ten grondslag liggen, moeten behandeld worden! In de meeste gevallen helpt zeker het een of ander hier aangegeven middel.

Kaas tegen hoofdpijn.

Een Hollandsche arts heeft vastgesteld, dat de reuk van kaas een zekere genezende uitwerking kan hebben. Hij zou stoffen bevatten, die de hoofdpijn doen overgaan. Deze waarnemingen heeft de arts in meerdere groote kaasfabrieken gedaan. Hij stelde zich met Zwitsersche artsen in verbinding en kreeg van hen de bevestiging, dat ook arbeiders in Zwitsersche kaasfabrieken geen hoofdpijn hadden. De arts doet nu pogingen langs chemischen weg, overeenkomstige stoffen ter genezing van hoofdpijn samen te stellen. Ondertusschen raadt hij allen, die aan hoofdpijn lijden aan, om aan kaas te ruiken totdat hij de overeenkomstige stof als geneesmiddel heeft gevonden.

Maar de kaas ruikt verschillend. Welke soort moet men nemen?

tegenwoordigt, - des Heeren „trouwe knechts“-klasse - moet nu ijlings voortgaan en zoowel voor de vrouwelijke als mannelijke profeten of voorspellers getuigenis afleggen van en betreffende Gods geschreven oordeelen en de aanstaande vergelding hunner misdaden die over hen zal komen.

Kennisgeving aan Oudsten

Ezechiël, Hoofdstuk XIV.

243. Men wordt hier op het feit opmerkzaam gemaakt, dat Ezechiël niet naar de oudsten ging om hun Gods oordeel bekend te maken, doch de oudsten kwamen tot hem en zaten voor hem, oogenschijnlijk met het doel om onderwezen te worden, maar in werkelijkheid waren zij onoprecht. Ezechiël, die de „getrouwe en verstandige knechtsklasse“ afbeeldt, moet de waarheid vertellen; vandaar dat ook Jehova's getuigen nu zulken vragenstellers de waarheid moeten zeggen, want Ezechiël zegt: „Daarna kwamen tot mij mannen uit de oudsten van Israël, en zaten neder voor mijn aangezicht. Toen geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende”. - Ezech. 14 : 1, 2. De oudsten beelden degenen af, die het op zich nemen de rol van leiders of gevorderden onder Gods volk te spelen en het toezicht op hun welvaart uit te oefenen. Velen van dezen, die in de vergaderingen of groepen als oudsten, Gods volk hebben gediend en waarschijnlijk ook velen, die nog in den dienst zijn, zijn den Heere niet geheel toegewijd. Zonder twijfel is het veertiende hoofdstuk van den profeet Ezechiël met het doel gegeven deze klasse menschen onder Gods volk, die Hem niet geheel is toegewijd, openbaar te maken.

244. Het hier gebruikte woord „oudsten“ beteekent „bejaarden“, dat wil zeggen, niet noodzakelijkerwijs oud in jaren, maar zij die zich verbeelden lang Gods waarheid te kennen; zij waren leeraars of leiders in de vergaderingen en hebben getracht Gods Woord te onderwijzen. Hun opkomst werd na 1914 waargenomen, zij zijn sinds dien tijd aan Gods volk bekend gemaakt of hebben zichzelf geopenbaard. Er wordt ge-

toond, hoe deze oudsten tot Ezechiël komen, oogenschijnlijk om den wil Gods vast te stellen, maar in werkelijkheid om druk op Ezechiël uit te oefenen, teneinde hem te bewegen hun eigen zelfzuchtige inzichten te bevestigen, tot een compromis over te gaan, lauwheid goed te keuren en hun jeu-kende ooren te kittelen. Vanaf 1916 is het gemakkelijk geweest deze zelfzuchtige klasse van oudsten onder Gods volk te herkennen.

245. Ezechiël werd door den Heere op de zelfzuchtigheid dezer mannen opmerkzaam gemaakt en medegedeeld, dat hun harten onrein waren. „Menschenkind, deze mannen hebben hunne drekgoden in hun hart opgezet, en hebben den aanstoet hunner ongerechtigheid recht voor hunne aangezichten gesteld; wordt Ik dan ernstiglijk van hen gevraagd?” - Ezech. 14 : 3. Zij hebben niet „Jahwe steeds voor oogen”. - Ps. 16 : 8; Hand. 2 : 25. Voor de menschen waren hun uiterlijke daden vroom en oogenschijnlijk oprecht, doch God wist dat zij Hem niet onzelfzuchtig en oprecht toegewijd waren, „want de HEERE ziet het hart aan” en niet het uiterlijke voorkomen. - 1 Sam. 16 : 7. Wanneer zulke menschen zich tot Gods „trouwe knechts“-klasse, door Ezechiël voorschaduwde, wenden, zegt God de Heere: „Zou Ik mij door zulken nog ooit laten raadplegen?” Daar God onoprechte bedoelingen doorgrondt, mishaagt het Hem, dat zij Zijne knechten bevragen. De Heere heeft welgevallen in hen, die oprecht Zijn wil en recht zoeken te herkennen, doch heeft geen behagen in een gedaante van godzaligheid. Jehova toont Zijn sterkte in het belang van en ten gunste van hen, die door reine en eerlijke beweegredenen worden geleid. - 2 Kron. 16 : 9. Oneerlijke vragenstellers, die met voorbedachten rade een minnelijke schikking met een deel van Satans organisatie treffen, kunnen in Gods Woord geen werkelijken troost vinden, noch bij hen die God trouw zijn toegewijd.

246. In 1917 wenschten enkelen der oudsten, die destijds in de organisatie des Heeren en onder Zijn volk waren, de waarheid op commerciële voet in

te richten; om dit te bereiken beweerden zij: die zes mannen hunner organisatie [die een groep hadden gevormd, de waarheid voor commercieële doeleinden te gebruiken] zijn de zes mannen, die in Ezech. 9 : 2 worden genoemd. Zij kwamen tot het Genootschap, oogen-schijnlijk met het doel betere wegen te leeren kennen en hoe men God in harmonischer samenwerking met Zijn organisatie kan dienen, maar in werkelijkheid dienden zij zichzelf. Zij ontvingen dan ook weinig of geen troost. (Watch Tower, 1917, blz. 45). Een ieder van hen — zonder uitzondering — werd daarop een tegenstander van het werk Gods. Sindsdien kwamen er andere oudsten tot het Genootschap, met het zoogenaamde doel raad in te winnen, maar in werkelijkheid om het werk des Heeren voor hun persoonlijk gewin te gebruiken. De handelwijze dezer oudsten, die beweerden de zes mannen in het negende hoofdstuk van Ezechiëls profetie te zijn, was voor menigeen een steen des aanstoets en deed velen struikelen.

247. Jehova kent, tot voortzetting van Zijn werk, slechts één weg en deze is perlijk en oprecht. Daarom werd Ezechiël — die de „trouwe knechts“-klasse voorstelt — opdracht gegeven, tot de vragenstellers die een anderen weg wilden inslaan dan dien welke Jehova heeft voorgeschreven, te zeggen: „Daarom spreek met hen, en zeg tot hen: Alzoo zegt de Heere HEERE: Een ieder man uit het huis Israëls, die de drekgoden [afgoden] in zijn hart opzet, en den aanstoot zijner ongerechtigheid recht voor zijn aangezicht stelt, en komt tot den profeet, Ik, de HEERE, zal Hem, als hij komt, antwoorden naar de menigte zijner drekgoden“. - Ezech. 14 : 4. Zij die hieraan aanstoot nemen en hun eigen weg inslaan, zien zich door Zijn engelen van den Heere gescheiden en vervallen in de „booze knechts“-klasse. Hij veroorlooft den zelfzuchtigen, die hun dwaasheden en „dreggoden“ nawan-delen, hun eigen weg of handelwijze te kiezen. „Opdat Ik het huis Israëls in hun hart grijpe, dewijl zij allen door hunne drekgoden van Mij vervreemd zijn“. - Ezech. 14 : 5. Zij, die op onwetti-

ge wijze willen werken hebben hun wenschen vervuld gekregen en bevinden zich in strijd met God. - Matth. 13 : 41; 2 Thess. 2 : 12.

248. De vervulling dezer profetie begon ongeveer in 1917. God gelastte Ezechiël, de zelfzuchtigen te waarschuwen zich van hun zelfzuchtige handelwijzen af te keeren en te veranderen. „Daarom zeg tot het huis Israëls: Alzoo zegt de Heere HEERE: Bekeert u, en keert u af van uwe drekgoden, en keert uwe aangezichten af van al uwe gruwelen“. - Ezech. 14 : 6. Het was dus de plicht der „trouwe knechts“-klasse een dergelijke waarschuwing te geven. De opstandige en weerspannige oudsten, die zichzelf in 1917 van het Wacht-toren Bijbel en Tractaat Genootschap afgescheiden hadden en storingen in het Genootschap veroorzaakten, werden in 1917 op de jaarvergadering van het Wacht-toren Bijbel en Tractaat Genootschap officieël gewaarschuwd, verzocht berouw te toonen, van gedachten te veranderen, de posities weer in te nemen en harmonieus deel te nemen aan den dienst des Heeren; doch zij sloegen deze waarschuwing of vermaning in den wind. (Zie Watch Tower 1918 blz. 24).

249. Deze weerspannige oudsten hebben zichzelf van den Heere gescheiden door zich van Gods aardsche organisatie af te zonderen. God heeft van geen enkel mensch geëischt iets voor Hem te organiseren. Hij doet Zijn werk op Zijn eigen goede wijze. De tegenstanders hebben hun eigen dienstmethode gevolgd, waardoor zij zichzelf en andere menschen vernoogden, zij vereerden het schepsel meer dan den Schepper, zoo legden zij een steen des aanstoets op den weg voor anderen. „want ieder man uit het huis Israëls, en uit den vreemdeling, die in Israël verkeert, die zich van achter Mij afscheidt, en zet zijne drekgoden op in zijn hart, en stelt den aanstoot zijner ongerechtigheid recht voor zijn aangezicht, en komt tot den profeet, om Mij door hem te vragen; Ik ben de HEERE, hem zal geantwoord worden door Mij“ - Ezech. 14 : 7.

250. Jehova ziet de persoon niet

aan, maar handelt door Zijn organisatie en, wanneer Zijn organisatie in harmonie met het Woord Gods spreekt of handelt, dan handelt of spreekt zij in overeenstemming met Jehova's wil en wie zich daartegen verzet, verzet zich tegen God. In 1919 trad Jehova's zichtbare organisatie handelend op en waarschuwde de weerspannige oudsten. Zij wei-gerden naar Gods organisatie te hoo-ren, integendeel, „zij hebben hun dreg-goden in hun hart gesteld", sloegen een aan Gods organisatie tegengestelde richting in en betreffende al dit sprak Jezus, als Gevolmachtigde, zeggende: „Indien hij naar hen niet luistert, zeg het dan aan de gemeente. Indien hij naar de gemeente niet luistert, dan zij hij u als de heiden en de tollenaar". - Matth. 18 : 17; N.V. Degenen die eens in de organisatie des Heeren waren, daarna in oppositie kwamen, scheid-den zichzelf van de organisatie des Heeren af, werden onder één klasse ge-schaard en gelijk gesteld met de oppo-sitioneele geestelijkheid. „En Ik zal Mijn aangezicht tegen dienzelven man zetten, en zal hem stellen tot een teek-en en tot spreekwoorden, en zal hem uitroeien uit het midden Mijns volks; en gijlieden zult weten, dat ik de HEERE ben". - Ezech. 14 : 8. Als waarschuwing voor Zijn volk zegt de Heere: „Daarom, mijne geliefden, vliedt van den afgodendienst". - 1 Cor. 10 : 14. En nog-maals: „Kinderkens, bewaart uzelf van de afgoden. Amen". - 1 Joh. 5 : 21. „Alleenlijk zult gij het met uwe oogen aanschouwen; en gij zult de vergelding der goddeloozen zien". - Psalm 91 : 8.

251. Jehova liet Ezechiël het vol-gende schrijven: „Als nu een profeet overreed zal zijn, en iets gesproken zal hebben, Ik, de HEERE, heb dienzel-ven profeet overreed, en Ik zal Mijne hand tegen hem uitstrekken en zal hem verdelen uit het midden van Mijn volk Israël". - Ezech. 14 : 9. Dit beteekent niet, dat Jehova den profeet tot zijn eigen misleiding inspireerde een be-driegelijke verklaring te maken, maar het beteekent, dat Jehova het visioen en de voorspelling van den oneerlijken profeet verijdelt en hem het ware begrip van Gods geïnspireerd Woord ont-

houdt. God duldt niet dat zulk een pro-feet met zijn slechten hartenstoestand een waar visioen krijgt. Dezulken verliezen het visioen, dat zij eens hadden. „En zij zullen hunne ongerechtigheid dragen; gelijk de ongerechtigheid des vragers zal zijn, alzoo zal zijn de ongerechtigheid des profeten". - Ezech. 14 : 10. Gods oordeel sluit hen allen van Zijn organisatie uit. - Ezech. 13 : 9. Jehova neemt tegen deze valsche profeten, het-zij geestelijken, oudsten of andere leer-aars, deze drastische maatregelen, met het doel om aan te toonen dat Hij hun leugens niet zal dulden en slechts al-leen de absolute waarheid goedkeurt. Om het vertrouwen van het volk te be-vestigen zegt God: Opdat het huis Is-raëls niet meer van achter Mij afdwale, en zij zich niet meer verontreinigen met al hunne overtredingen; alsdan zul-len zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot eenen God zijn, spreekt de Hee-re HEERE". - Ezech. 14 : 11.

Noach, Daniël en Job

252. De profetie toont aan, dat Je-hova Ezechiël eerst een verondersteld geval verklaart, met het doel om aan te toonen hoe het oordeel luiden zou in-dien de vermelde feiten werkelijk zou-den bestaan. - Ezech. 14 : 13-20. In het dertiende vers wordt vermeld dat zwa-re overtreding met voedselgebrek wordt gestraft. Voor de Christenheid beteekent dat gebrek aan geestelijk voedsel of gebrek aan begrip van de waarheid, doordat de Heere dengenen die het op zich genomen hebben de Christenheid met geestelijk voedsel te spijzigen, geen waarheid meer geeft. Deze profetie gaat juist heden ten dage in vervulling; Gods trouwe getuigen overstroomden de Christenheid met de boodschap der waarheid in gedrukten vorm, maar de harten der leiders en oudsten in de Christenheid zijn verhard, omdat het aannemen dezer eenvoudige waarheid voor hen een te groote last is om te dragen. Zij zelf nemen de waarheid betreffende het Koninkrijk niet aan en spannen zich tot het uiter-ste in om te voorkomen dat anderen deze ontvangen. Dat zijn de redenen waar-om er een honger in het land bestaat

naar Jehova's Woord. - Amos 8 : 11. Deze valsche oudsten of leeraars hebben ooren om te hooren, maar zij hooren niet. - Jes. 6 : 9.

253. Dan zegt de Heere: „Zoo Ik het boos gedierte make door het land door te gaan, hetwelk dat van kinderen be-roove, zoodat het woest worde, dat er niemand doorga vanwege het gedierte”. - Ezech. 14 : 15. Jehova heeft in den slag die in 1914 tusschen Satan en Christus begon, Satan uit den hemel geworpen en sindsdien is deze gelijk een brullende leeuw in het land geweest; hij is met zijn beestachtige organisatie of leger door de landen getrokken en deze hebben het land verwoest. - Openb. 12 : 7-12. Jehova heeft deze verscheurende beesten of systemen niet geschapen, noch heeft Hij, toen zij hun rooftochten begonnen, de Christenheid beschermd; dit is de beteekenis van het veronderstelde geval.

254. Daarom zegt de Heere, dat niemand van de wetteloozen gered zal worden, wanneer Hij een zwaard over het land zal brengen. Wanneer de vastgestelde tijd van het begin van den slag van Armageddon is gekomen, zal Jehova, den Heere Jezus Christus en Zijn machtig leger laten oprukken en bevel geven dat het zwaard door het land trekke. „Het geschal zal komen tot aan het einde der aarde; want de HEERE heeft eenen twist met de volken, Hij zal gericht houden met alle vleesch; de goddeloozen heeft Hij aan het zwaard overgegeven, spreekt de HEERE”. - Jer. 25 : 31. „Indien Ik Mijn glinsterend zwaard wette, en Mijne hand ten gerichte grijpt, zoo zal Ik wraak op Mijne tegenpartijen doen wederkeeren, en Mijnen hateren vergelden”. - Deut. 32 : 41. „Gord Uw zwaard aan de heup, o Held, Uwe Majesteit en Uwe heerlijkheid”. - Ps. 45 : 4. Dit zwaard is niet het zwaard des geestes, hetwelk Gods Woord is, doch beteekent een geweldadige bestraffing.

255. De Heere vervolgde de verklaring van het veronderstelde geval en liet Ezechiël schrijven: „Of (als) Ik de pestilentie in datzelfde land zende, en Mijne grimmigheid daarover met bloed uitgiete, om daarvan menschen en

beesten uit te roeien”. - Ezech. 14 : 19. Zulke pestilentien als de hier genoemde, kunnen niet door de medicl afgewend worden. Zij zal alle klassen der menschen bereiken en haar slachtoffers in stilte en met doodelijken afloop overvallen. Wanneer God de goddeloozen zal beginnen op te ruimen dan zal Hij dit werk ook grondig doorvoeren.

256. Betreffende degenen die zullen ontvluchten, zegt Hij: „Ofschoon Noach, Daniël en Job in het midden deszelden waren, (zoo waarachtig als) Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zoo zij eenen zoon, (of) zoo zij eene dochter zouden bevrijden, zij zouden (alleen) hunne ziel door hunne gerechtigheid bevrijden”. - Ezech. 14 : 20. Vers veertien en achttien behelzen hetzelfde. De Heere noemt hier drie getrouwe profeten: Noach, Daniël en Job. Deze drie mannen handhaafden hun onkreukbaarheid tegenover God door hun oprechte wijding aan Jehova; derhalve beelden zij het tegenwoordige getrouwe overblijfsel of de „getrouwe knechts”-klasse af, die wel in de wereld, maar niet van deze wereld is. De „getrouwe knechts”-klasse heeft de Heere speciaal in de landen der Christenheid gevestigd. Noach overleefde den zondvloed, die de eerste wereld wegspoelde; Daniël overleefde de verwoesting van Jeruzalem en leefde nog meer dan zeventig jaren na de ontvolking. Job overleefde de op hem gemunte roekeloze aanvallen des Duivels, waarop de Heere hem ten zeerste zegende. - Job 42 : 10.

257. De drie mannen stellen derhalve die klasse van mannen voor, die aan het einde der wereld, waarin de Christenheid vernietigd zal worden, nog op aarde zijn. Deze getrouwen zullen hun onkreukbaarheid tegenover God handhaven door hun onbuigzame en onwrikbare toewijding aan Hem. Zij worden als rechtvaardig gerekend, omdat zij in Christus zijn en Zijn voetstappen volgen. Dit is tevens een verder bewijs ervoor, dat de getrouwe knechts-klasse in de groote benauwdheid of slag van Armageddon niet beschadigd zal worden.

258. Dit beteekent niet dat alleen de gezalfden door de verdrukking van Ar-

mageddon heengebracht zullen worden, want andere Schriftplaatsen toonen dat „vleesch behouden” zal worden. Het wil echter zeggen, dat het gezalfde en getrouwe overblijfsel, door het bekendmaken der waarheid, de verkondiging der wraak van Jehova God en het zingen van lofprijzingen, de Christenheid niet bekeeren en niemand van de verwoesting kan redden, zelfs hun eigen zonen en dochteren kunnen zij niet bekeeren en redden. Familiebanden geven op zichzelf geen bescherming in den tijd der benauwdheid. Slechts diegenen, die den Heere daadwerkelijk toegewijd zijn en bewijzen van trouw geven, is een veilig en volkomen behoud beloofd. De Heere zal in Zijn oordeel niet partijdig zijn. Alleen die mensch, die zachtmoedigheid en gerechtigheid zoeken, zullen in den dag van Gods toorn behouden en gespaard worden, omdat zij de vermaning des Heeren gehoorzamen en niet omdat zij kinderen of volgelingen van eenigen der gezalfden zijn. - Zef. 2:1-3. Eigengerechtigheid zal niemand redden, maar het is de gerechtigheid, die zich aan Jehova's zijde stelt en tot verlossing zal leiden. Derhalve kunnen Gods getuigen, het gezalfde overblijfsel, niets doerf wat voor God aanleiding zal zijn, om de Christenheid, haar leiders, de ontrouwe ouders of de voornaamsten der kudde te sparen; deze gevolgtrekking is ontleend aan het door den Heere veronderstelde geval.

259. Weer terugkomend op het bovengenoemd verondersteld geval, is het de moeite waard, met betrekking tot de pestilentie, hier eenige werkelijke, heden afspelende feiten te beschouwen. De over de ongehoorzame en weerspannige Christenheid uitgegoten waarheid van Gods Woord, waardoor haar oordeel bekendgemaakt werd, is een „pest” voor haar geweest: „En de eerste ging zenen, en goot zijne fiool uit op de aarde: en er werd een kwaad en boos gezwear aan de menschen, die het merkteken van het beest hadden, en die zijn beeld aanbaden”. - Openb. 16:2. (Zie Light II, blz. 19 Eng. uitg.); Openbaring 6:8.

260. Er kan geen twijfel betreffende

het feit bestaan, dat de Heere de geestelijkheid, haar bondgenooten en de voornaamsten hunner kudden, werkelijk met de pestilentievrees heeft geslagen en deze vrees drijft hen maatregelen te nemen, die zelfvernietiging over hen zullen brengen. Het veronderstelde geval bewijst, dat God de onrechtvaardige Israëlieten niet wilde sparen, nog minder reden heeft Hij dan om ook de „georganiseerde Christenheid” het machtigste werk der huichelarij dat Satan ooit gebruikt heeft, te sparen. „Want alzoo zegt de Heere HEERE: Hoeveel te meer, als Ik mijne vier booze gerichten, het zwaard, en den honger, en het booze gedierte, en de pestilentie gezonden zal hebben tegen Jeruzalem, om daaruit menschen en beesten uit de roeien!” - Ezech. 14:21. Jehova heeft op drastische wijze het oude Jeruzalem gestraft en nu zegt Hij „hoeveel te meer” zal Hij dit de door Jeruzalem voorschaduwde Christenheid doen. De Heere wil, dat een ieder het volgende duidelijk begrijpt: Hij zal in Armageddon geen enkele deel van Satans organisatie sparen.

261. De woorden die de Heere tot Ezechiël sprak, toonen evenwel aan, dat er buiten Zijn gezalfde knechtsklasse nog anderen door den tijd der benauwdheid in Armageddon heengebracht zullen worden, dit zijn de menschen van goeden wil, de andere schapen des Heeren, die als de groote schare, onder de „naties der Christenheid” bekend staat. „Doch ziet, daarin zullen ontkomen overblijven, die uitgevoerd zullen worden, zonen en dochteren; ziet, zij zullen tot ulieden uitkomen en gij zult hunnen weg zien, en hunne handelingen; en gij zult vertroost worden over het kwaad, dat Ik over Jeruzalem gebracht zal hebben, (ja) al wat Ik zal gebracht hebben over haar. Zoo zullen zij u vertroosten, als gij hunnen weg en hunne handelingen zien zult; en gij zult weten, dat Ik niet zonder oorzaak gedaan heb, al wat Ik in haar gedaan heb, spreekt de Heere HEERE”. - Ezech. 14:22, 23. Dit heeft geen betrekking op het overblijfsel, dus op degenen, die voor het Koninkrijk in aanmerking komen.

262. Er zijn nu in de Christenheid

menschen die de boodschap der waarheid hooren, er acht op geven, zich tot den Heere wenden en gerechtigheid zoeken. Het gebod in Openbaring 22 : 17 wordt nu door velen gehoorzaamd. De geest en de Bruid zeggen „Kom” en die het hooren, komen en nemen hun plaats in aan de zijde des Heeren. Die op deze wijze zachtmoedigheid en gerechtigheid zoeken, zijn degenen die gespaard zullen worden en nadat zij door de verdrukking heengebracht zijn en haar overleefd hebben, zullen zij tezamen met de klasse der profeten de nieuwe aarde vormen. - Jer. 31 : 12-14, 27, 28. Doordat God deze rechtvaardige kern der aarde bewaart, toont Hij Zijn haat tegen wetteloosheid en liefde voor gerechtigheid en bewijst tevens dat Hij menschen op aarde kan stellen welke hun onkreukbaarheid tegenover Hem kunnen handhaven. „Want de HEERE is rechtvaardig, Hij heeft gerechtigheden lief; Zijn aangezicht aanschouwt den oprechte”. - Ps. 11 : 7. Jehova vernietigt alleen dan, wanneer er een gerechte oorzaak voor bestaat. Deze waarheden dienen eveneens ter aanmoediging van de „knechts”-klasse, daar deze ziet dat de Heere haar heeft toegestaan om een aandeel te hebben aan de rechtvaardiging van Zijn grooten Naam.

De Wijnstok

Ezechiël, Hoofdstuk XV.

263. Het vijftiende hoofdstuk der profetie Ezechiël laat zien dat de Christenheid een groote overtreding tegenover God heeft begaan en wel omdat zij onvruchtbaar is geweest of althans giftige vruchten heeft voortgebracht. „En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: Menschenkind wat is het hout des wijnstoks meer dan alle hout, (of) de wijnrank (meer dan) dat onder het hout eens wouds is? Wordt daarvan hout genomen, om een stuk werks te maken? Neemt men daarvan eene pin, om eenig vat daaraan te hangen?” - Ezech. 15 : 1-3. Jehova had Jeruzalem voor Zich uitverkoren en heeft ook nu een volk voor Zijn Naam uit de wereld genomen. Het ware Christendom werd

door Jehova geplant met Christus als den waren Wijnstok. De „georganiseerde Christenheid” heeft wel den Naam van Christus aangenomen, maar is totaal in gebreke gebleven, de vrucht des Koninkrijks voort te brengen. Verwijzende naar den „wijnstok”, de Christenheid, zegt Jehova: „Ik had u toch geplant, eenen edelen wijnstok, een geheel getrouw zaad; hoe zijt gij Mij dan veranderd (in) verbasterde ranken van een vreemden wijnstok?” - Jer. 2 : 21.

264. De Heere stelt dan eenige vragen betreffende den wijnstok, onder anderen: Kan hij op de aarde beter en meer gebruikt worden dan andere boomen of verwacht God meer van hem dan van gewone boomen? Hiermede overeenstemmende wordt gevraagd: Verlangt God van hen, dié voorgeven Zijn volk te zijn en die een verbond met Hem hebben aangegaan Zijn wil te doen, een zelfde werk als de ongewijde heidenen doen of iets beters? De niet gewijde heidenen bouwen hospitalen, scholen, ondernemen speciale hervormingswerken, doen werken tot financiële en politieke verbeteringen en sluiten verschillende verbonden om hun voornemens te bereiken. Moet het verbondsvolk Gods niet iets doen dat beter is dan dit en wat zich hiervan onderscheidt? Kan een volk beweren Gods volk te zijn en tevens een gelijken weg vervolgen dan die der heidenen?

265. Jehova heeft Zijn volk voor een ander doel afgescheiden. Hij plantte den wijnstok en heeft zijn ranken voortgebracht opdat zij van de waarheid Zijns Woords en ter eere van Zijn Naam zouden geuigen. Christus is de ware Wijnstok en die in Christus zijn, zijn de ranken. De taak der ranken is vrucht te dragen en daardoor wordt Jehova geëerd en verheerlijkt. „Elke rank aan Mij, die geene vrucht draagt, neemt Hij weg. . . . Wie in Mij niet blijft, is buiten geworpen als de rank. . . . en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur en zij worden verbrand”. - Joh. 15 : 1-6; N.V. Deze verklaring van Jezus is in volkomen harmonie met de profetie Ezechiël. „Ziet, het wordt aan het vuur overgegeven, opdat het verteerd worde; het vuur verteert bei-

de zijne einden, en zijn middelste wordt verbrand; zou het deugen tot een stuk werks? - Ezech. 15 : 4.

266. Den Israëlieten was de gelegenheid gegeven koninkrijksvruchten voort te brengen ter verheerlijking van God, doch wegens hun zelfzuchtigheid en ontrouw, in het bijzonder van de zijde der geestelijken en leiders, brachten zij vruchten voor zichzelf voort. „Israël, is een uitgeledigde wijnstok, hij brengt (weder) vrucht voor zich. . . .” - Hosea 10 : 1. Diegenen der Christenheid, die een verbond hadden aangegaan Gods wil te doen, in het bijzonder de geestelijkheid en den oudsten, werden het voorrecht gegeven vruchten voor het Koninkrijk voort te brengen, doch wegens hun ontrouw en weerspannigheid hebben zij een eigen vruchtensoort of vruchten voor zichzelf voortgebracht. De volgende woorden zijn daarom op hen allen van toepassing: „Daarom, Ik zeg u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt”. - Matth. 21 : 43; N.V.

267. De bedoeling van den „wijnstok” is derhalve duidelijk vastgesteld. De vruchten van het Koninkrijk zijn Gods levengevende en levenonderhoudende waarheden van en betreffende Zijn Koninkrijk, hetwelk Zijn Woord en Naam zal rechtvaardigen. Als wij na de vervulling der profetie, bij de komst des Heeren tot Zijn Tempel, terugblikken, wat zien wij dan? Dat de Christenheid geheel in gebreke is gebleven de vruchten van het Koninkrijk te dragen; integendeel het is een „vreemde wijnstok” geworden, die de vruchten van Satans organisatie draagt. „Ziet, toen het geheel was, werd het tot geen stuk werks gemaakt; hoeveel te mijn als het vuur dat verteerd heeft, zoodat het verbrand is, zal het dan nog tot een stuk werks gemaakt worden?” - Ezech. 15 : 5. Toen het einde der wereld kwam en Jezus Christus verscheen, stortte de Christenheid, in plaats van Hem te ontvangen en voor Zijn heerschermacht te buigen, zich in den wereldoorlog en verbrande aan beide einden. De wijn-

stok der Christenheid was vóór den oorlog voor geen enkel goed werk tot verheerlijking Gods geschikt en na den oorlog was hij geheel nutteloos.

268. Jehova geeft Zijn voornemen te kennen, de Christenheid nu te vernietigen, Hij geeft Zijn door Ezechiël voorschaduwde „trouwe knechts”-klasse bevel, dit besluit bekend te maken, „Daarom alzoo zegt de Heere HEERE. Gelijk als het hout des wijnstoks, is onder het hout des woords, hetwelk Ik aan het vuur overgeef, opdat het verteerd worde, alzoo zal Ik de inwoners van Jeruzalem overgeven. Want Ik zal Mijn aangezicht tegen hen zetten; als zij van het (eene) vuur uitgaan, zal het (andere) vuur hen verteren; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik Mijn aangezicht tegen hen gesteld zal hebben”. - Ezech. 15 : 6, 7. De wijnstok, de Christenheid, heeft in den wereldoorlog bereidwillig met Satans organisatie gemeene zaak gemaakt, is daarbij verzengd of aangebrand en verdord; het vuur van Armageddon zal haar volkomen verteren. „En Ik zal het land woest maken, omdat zij zwaarlijk overtreden hebben, spreekt de Heere HEERE”. - Ezech. 15 : 8. „Want de wijngaard van den HEERE der heirscharen is het huis van Israël, en de mannen van Juda zijn eene plant Zijner verlustigingen; en Hij heeft gewacht naar recht, maar ziet, het is schurftheid, naar gerechtigheid, maar ziet, het is geschreeuw. Wee dengenen, die huis aan huis trekken, akker aan akker brengen, totdat er geene plaats meer zij, en dat gijlieden alleen inwoners gemaakt wordt in het midden des lands! Voor mijne ooren (heeft) de HEERE der heirscharen (gesproken): Zoo niet vele huizen tot verwoesting zullen worden, de groote en de treffelijke zonder inwoner! Dan zal de gemeene man nedergebogen worden, en de aanzienlijke man zal vernederd worden, en de oogen der hoovaardigen zullen vernederd worden. Doch de HEERE der heirscharen zal verhoogd worden door het recht; en God, die Heilige, zal geheiligd worden door gerechtigheid”. - Jes. 5 : 7-9, 15, 16. Dit zal een rechtvaardiging van Gods Naam zijn.

Gods wonderlijk scheppingswerk: Het menselijk lichaam.

Het geheim van het menselijk bloed.

Een professor van de Weensche universiteit, Jagic geheeten, heeft kort geleden een lezing gehouden over den bloedsomloop. De beroemde uitspraak van Mephistopheles in de Faust van Goethe: „Bloed is een heel bijzondere vloeistof”, is volgens de opvatting van dezen geleerde onjuist. Het bloed is noch een „vloeistof” noch een „vocht” in den gewonen zin van het woord, maar een levend weefsel, een orgaan van het menselijk lichaam, zooals de maag, de longen of de nieren.

Het bloed van een normaal mensch bevat 25 milliard cellen, die men roode bloedlichaampjes noemt; dit aantal kan echter tot 26 milliard en nog hooger stijgen. Een liefhebber van berekeningen, berekende dat de bloedlichaampjes van een mensch, wanneer men ze aan elkaar rijgt een ketting vormen, die twee en een half maal rond den aequator kan.

Een zoo'n bloedcel leeft bijna nooit langer dan twintig dagen. Dan lost een nieuwe cel haar af. In den loop van haar korte bestaan ontplooit de cel een geweldige werkzaamheid. In 25 seconden, die men als een dag van haar leven zou kunnen beschouwen, doorloopt zij snel het geheele lichaam. Wanneer men het zoo beschouwt, leeft het bloedlichaampje 60.000 dagen, want 60.000 keer legt het dezen langen weg af, tot het tenslotte in de milt, de begraafplaats van het bloed, eindigt. De milt en het beenmerg hebben de functie, de leemten aan te vullen.

Zoo zien wij, dat het bloed van den mensch het tooneel is, waar het ontstaan en het afsterven van de bloedlichaampjes zich afspeelt. Terwijl u dit leest, sterven bij u in het bloed miljoenen van dergelijke cellen en evenveel andere ontwakten ten leven.

Wanneer men bedenkt wat een uitvoerige ontwikkeling de roode en witte bloedlichaampjes doormaken, wordt het duidelijk, welk een groote verscheidenheid in het systeem van de bloedcirculatie mogelijk is. Het onderzoek van een bloeddruppel met de microscoop doet de deskundigen de meest verschillende ziekten ontdekken. De eene keer is het de ouderdom van het roode bloedlichaampje, dat niet zijn volheid bereikt, een andere keer is het lichaam niet in staat, het juiste aantal te vormen. Bepaalde bloedziekten hebben het ijzerarme voedsel als oorzaak, andere: het ontbreken van een bepaalde stof in het maagsap dat het ijzer te verwerken heeft.

De moderne arts behandelt iedere dergelijke ziekte verschillend. IJzerhoudende geneesmiddelen met een kleine hoeveelheid koper en leverextract, vormen uitstekende diensten bij bloedarmoede.

Dit gewichtige orgaan, het bloed, heeft vele belangrijke biologische functies. Het beheerscht de werkzaamheid van alle andere organen. Daarom is de kleinste afwijking in de bloedsomloop direct in de verschillende organen van

het lichaam merkbaar. Dit wil echter niet zeggen, dat men nu alle ziekten met „slecht” of „te zwaar” bloed, zooals men het in het algemeen graag doet, kan verklaren of dat het reinigen van het bloed een algemeen geneesmiddel is tegen ziekten.

De vloeibaarheid van het bloed, dat wil zeggen, de waterachtigheid is eveneens voor de gezondheid van ons lichaam van het hoogste belang. De chemische samenstelling van het bloed komt bijna met die van het zeewater overeen. Wanneer het waar is, dat de zee eens de wieg van het leven was, dan lijkt het alsof wij iets van dit voor het leven noodzakelijke, voedende element „meegenomen” hebben.

„Ik loof U, omdat ik op eene heel vreeselijke wijze wonderbaarlijk gemaakt ben;

wonderlijk zijn Uwe werken! ook weet het mijne ziel zeer wel”.

Psalm 139 : 14.

Welk lichaamsdeel leeft het langst.

Dat het dijbeen en de hersenen van een kikkervorsch met buitengewoon groote levenskracht uitgerust zijn, is een ook in wijde kringen bekend feit. De laboratorium-onderzoekingen, die in deze richting uitgevoerd werden, heeft men vroeger gaarne als beuzelarij en als weinig geloofwaardig bestempeld. Men glimlachte voor jaren terug over de onderzoekingen van den Russischen professor Krawkow, die afgesneden konijnen-ooren in een koelkast bracht, ze met zwaveldampen deed drogen en uiteindelijk bijna verkoalde. Echter, trots deze toch al vergaande ontbindingspogingen, leefden de gehoororganen van den knager weer op. Men heeft de darmen van zoogdieren op een dergelijke manier uitgedroogd, dat zij een mummieachtige hoedanigheid behielden; maar wanneer men ze dan in een zoutoplossing legde, herkreëg de darm zijn levenskracht terug en was weer in staat ei vit te verdragen. In een droogkast gedroogde dierenharten, bracht reeds voor jaren de Oostenrijksche professor in de Physiologie, Haberlandt, opnieuw tot slaan, doordat hij hen het horthormoon toediende. Weefsels van kankercellen bewezen ook na de reiniging in den droogoven hun duivelsche levenskracht op de dieren, die er mede werden ingeënt. En niet alleen bij het laboratorium-onderzoek toont zich de onverwoestbaarheid van het lichaam. Professor Warburg heeft deelen der duizenden jaren oude Egyptische mummies tot nieuw leven verwekt. Hun spierweefsels kon men wederom tot ademen brengen. De uit de hersenen gewonnen vitamines hebben ratten van Engelsche ziekte genezen.

In den laatsten tijd heeft men zich moeite gedaan voor de beantwoording der vraag, welk orgaan wel de sterkste levenskracht bezit. Daarvoor zijn door Morosow interessante pogingen in het werk gesteld. Het is gebleken, dat het de hersenen zijn, die den sterksten tegenstand bie-

den tegen hun vernietiging. Zes dagen lang weerden zij zich tegen den dood. Hun watergehalte ging tot 40 procent naar beneden. De massa was reeds tot stof geworden. Niettegenstaande dat, bleek dat ze haar levenskracht nog niet had verloren. Van al onze organen zijn de hersenen het hoogst ontwikkeld en het meest gevoelig. Trots dit alles weerstaan zij den dood het langst, wanneer ook — zooals bekend — het bewustzijn nog voor het afsterven van het lichaam uitdooft.

Jodium doet lange schedels ontstaan.

Het is een interessante ontdekking, dat jodiumhoudende voedingsmiddelen zoo op de schildklieren inwerken, dat daardoor de schedel en ook andere beenderen langer worden. Als gevolg hiervan zijn kinderen, die in Amerika zijn geboren uit ouders met hoekige of ronde schedels, grooter en hebben anders gevormde schedels dan die, geboren in het binnenland van Europa, waar jodiumgebrek bestaat.

REGELS, DIE STEEDS NIEUW BLIJVEN.

Toen vele jaren geleden een burgemeester van New-York, genaamd Stephen Allen, verdronken was en zijn lijk werd opgehaald, vond men in zijn portefeuille een uitknipsel met de volgende woorden:

Wanneer u niet in staat bent uw handen te gebruiken, ontwikkel dan uw verstand.

Spreek steeds de waarheid. Geef weinig beloften, maar houd ze!

Wanneer u met iemand spreekt, kijk hem aan.

Goed gezelschap en goede gesprekken zijn de zenuwen van de deugdzaamheid.

Wanneer men kwaad over u spreekt, leef zoo, dat niemand het kan gelooven.

Leef zoo, dat uw uitgaven niet grooter zijn, dan uw inkomsten, (wanneer tenminste het noodlot u niet tot een uitzondering hieraan dwingt).

Wanneer ge ter ruste gaat, denk er dan over na, wat u dien dag gedaan hebt.

Heb goèden of geèn omgang. Wees nooit werkeloos.

Wanneer u wilt dat het u goed gaat, streef er dan niet naar snel rijk te worden.

Een kleine en bestendige winst verzekert u, dat u rondkomt en verzekert uw gemoedsrust.

Neem nooit deel aan loterijen.

Mijd de verzoeking, uit vrees dat u haar niet kan weerstaan.

Verdien geld, voordat u geld uitgeeft.

Maak geen schulden, wanneer u er niet zeker van bent, ze te kunnen betalen.

Trouw niet, vóórdat u een vrouw kan onderhouden.

Spreek van niemand kwaad. Wees rechtvaardig, alvorens u grootmoedig bent!

Bewaar uw onschuld, wanneer u gelukkig wilt zijn.

Spaar in uw jeugd, zoodat u wat bezit als u oud bent.

„Exchange”.

Gedachtenflitsen.

Zwarigheden moeten prikkels zijn, geen struikelblokken.

Iedere bekentenis van onwetendheid is een stap naar kennis.

Zeg niet alles wat ge weet, maar weet altijd wat ge zegt.

Waarom Sensatie?

Sensatie is tot een behoefte der zoogenaamde geciviliseerde wereld geworden, tot een zweep, die haar drijft. De algemeene sensatielust is zoo groot, dat de enkelingen, die in de massa gezien worden en daarboven uit willen komen, zich aan dezen bonten luchtballon moeten hangen. Door alle landen schreeuwt de reclame. Waarom? De wereld heeft sensatie nodig! Alles, wat er reeds geweest is, trekt niet meer. De wereld roept om iets nieuws. De zaak, die heden omhoog wil komen, moet sensationeel opgebouwd zijn. En uit het zakenleven dringt de sensatiezucht in het privéleven der menschen door. Hoe meer men verwend is, des te meer verlangt men naar het nieuwe. Men wil stralen in den roem van origineel te zijn, sensatie te hebben verwekt.

Bijzondere feestelijkheden wil men een sensationeelen vorm geven. Toen de Amerikaansche stratosfeervlieger Elkins zijn plan bekend maakte, met een nieuwen ballon tot op een hoogte van 25.000 meter te stijgen, overhandigde een burger uit Chicago hem een cheque ten bedrage van 800 Dollar en verzocht met zijn bruid en een ambtenaar van den burgerlijken stand de reis te mogen meemaken, teneinde zich op 25 K.M. hoogte te laten trouwen. Elkins moest hem afwijzen, want de vliegende laboratoria, die voor onderzoeking der stratosfeer dienen, zijn niet te gebruiken voor huwelijksdoeleinden. Daarop huurde de op sensatie beluste bruidegom een groot vliegtuig en huwde zijn Mary op ten minste 9000 meter hoogte.

Twee jonge paren in de Vereenigde Staten lieten zich in blokken ijs trouwen. Slechts kleine lucht en spreekgaatjes maakten het verplichte „ja” mogelijk. Een van deze paren kwam er met een verkoudheid af. Het tweede huwelijk had slechts een duur van 9 dagen; want de jonge vrouw stierf aan longontsteking, die zij zich in het ijs op den hals had gehaald. Op schaatsen, rolschaatsen, in een luchtballon heeft men zich reeds laten trouwen, waarbij de pries-

ter of de ambtenaar van den burgerlijken stand de sport getrouw meededen. Zelfs in een duikerpak op den zeebodem heeft een jong paar het huwelijk gesloten. Er zijn paartjes, die in sinaasappelkisten getrouwd zijn, echtparen, die in badpak, hoog te paard en op stelten getrouwd werden. Er zijn in mijnen en op den hoogsten bergtop der U.S.A. huwelijken gesloten. Een jong paar liet zich in een aquarium trouwen. Terwijl de geestelijke voor den glaswand sprak, moest het bruidspaar, dat door goudvisschen omringd was, bijna een minuut den adem inhouden. Dat moet zeer „plechtig” zijn geweest.

Er was eens een tijd, toen wist men nog niets van duizenden dingen, die thans de menschen voor onontbeerlijk houden. Toen schreven nog geen vliegtuigen den naam van een fabrikant aan den hemel, toen schitterden er nog geen lichtreclames, toen bedierven nog geen schilders in schreeuwende kleuren en met reuzen letters het landschap langs de verkeerswegen. Toen kende men nog geen propaganda — doch halt, dat is te veel gezegd; want één propaganda kende men reeds lang, een groote machtige propaganda, één enkele. Men kende haar al die eeuwen door, zij bleef immer sensatie, altijd origineel. Het is de propaganda der Roomsche-Katholieke Hiërarchie. Ook zij brengt altijd wat nieuws, immer wat origineels. → Nieuwe heiligen, nieuwe reliquieën, nieuwe feesten. Men kan eigenlijk zeggen, dat de Hiërarchie de oprichtster der reclame, de uitvindster van bedriegelijke sensatie geweest is. Zij maakte gebruik van dit toovermiddel, om de opmerkzaamheid der menschen tot zich te trekken, om altijd middelpunt te zijn. Eeuwen lang heeft het den duivel genoeg gedaan, de menschen door deze sensatie ver van God te houden. Maar thans, nu hij weet, dat hij nog weinig tijd heeft, windt hij door zijn demonen de sensatiezucht der menschen meer en meer op. Wie daarentegen de eeuwenwisseling in onze dagen bewust doorleeft, heeft geenerlei be-

hoefte aan een kunstmatige zenuw-opwekking of goedkope knaffecten. Iedere dag brengt hem wat nieuws, wat opzienbarends, hij ziet hoe zich in dit geweldige gebeuren een werkelijke, de grootste „Sensatie”, aankondigt: God's vreemde daad in Armageddon!

Van de „Zielszorgers”.

God wil het!

In een van de veel verschijnende nationaal-socialistische propaganda-bladen [andere zijn verboden], verscheen een artikel van een Rooms-Katholiek priester onder bovengenoemd opschrift. Het blad zelf droeg de nette benaming „Orde”. In bedoeld blad worden de gruweldaden naar voren gebracht over de geloofsvervolgingen in Sovjet-Rusland. De publicatie van geloofsvervolgingen in Duitschland en in de door haar bezette gebieden verzwijgt men echter doelbewust. Nog altijd is het een beproefde methode „houdt den dief” te roepen, wanneer men zelf een dief is. De beste afleidingsmethode is: de aandacht van het publiek te vestigen op andere dingen en het te verblinden tegen den waren dief. De Hiërarchie en haar bondgenoot, het „Totalitairisme”, voelen zich thuis in dergelijke praktijken. Het rijk van den Duivel is nu eenmaal tegen zichzelf verdeeld en ook dit feit tracht men te verbergen.

God wil het! Met deze schoone woorden lokt men het volk achter de Rooms-Katholieke Hiërarchie en haar godsdienstige dictators; zij roepen hen op te strijden tegen een andere geweld-heerschappij. Alle middelen werden in de afgelopen eeuwen door Satan en zijn vertegenwoordigers gebruikt om de menschen tegen elkander op te zetten. In deze laatste dagen, kort voor Armageddon, zien wij hoe de verwarring met den dag toeneemt. Duitschland en Rusland vechten tegen elkaar. God wil het! Duitschland en Engeland voeren oorlog, God wil het! Japan en China bevinden zich in een nimmer eindigenden oorlog, God wil het! Italië en Engeland beoorlogen elkaar, God wil het!

Waarde lezer, zoo zouden wij verder kunnen gaan, maar laten wij eerst de vraag beantwoorden: Welke God wil het? De Heilige Schrift antwoordt dat het de god dezer wereld, Satan is, zooals wij lezen in 2 Cor. 4:4; Efeze 2:2. De verwarring in Satans organisatie wordt steeds grooter, zooals de Heere Jezus zeide: „Een iedere stad of huis, dat tegen zichzelf verdeeld is, zal niet bestaan”. Het zou niet de eerste keer in de geschiedenis der menschheid zijn,

dat men er Gods Naam bij haalde, om de menschen maar te doen gelooven, dat God het wil dat schepselen elkander vermoorden. God wil het, aldus een Katholiek Baalspriester. Zoo schreeuwen in de Middeleeuwen degenen, die zich in den strijd wierpen tegen den Islam, En nu? Als altijd zal de slagzin voor een heiligen oorlog, juist voor dezen strijd tegen de Sovjets [lees: Katholieke boeman] luiden: God wil het! Wij zien hoe de oude beproefde methode, n.l. „godsdienst”, weer eens gebruikt wordt, om de menschheid steeds dieper in den pool van ellende te storten, met het doel hen van de Waarheid, Gods Woord, af te brengen. - Jes. 1:21; 5:18-23; Judas 11; Titus: 1:16; Hosea 7:3.

De Katholieke priester roept het geheele gezelschap van priesters en predikanten op om één keer de geloovigen aan te vuren, tot een heilige kruistocht tegen het bolsjewisme [den boeman]. Weten de priesters dan niet, dat ware Christenen geen strijd met vleeschelijke wapenen voeren, zooals de heilige apostel Paulus schrijft in 2 Cor. 10:3, 4? De Katholieke priester weet toch ook [moet althans weten] wat dezelfde door hun verheerlijkte apostel schrijft in Efeze 6:12. Voor personen, die de lectuur van „De Wachttore” gelezen hebben, is een dergelijk artikel slechts een bevestiging van datgene, wat Jehova's getuigen verkondigd hebben over de praktijken van de Rooms-Katholieke Hiërarchie.

Wil men schrijven over de geloofs- en Christenvervolgung, dan doen zulke priesters goed, bij Jehova's getuigen te informeerden. Duizenden van hen [getuigen Jehova's] werden in de afgelopen zeven jaren in Duitsche concentratiekampen en gevangnissen opgesloten, velen van hen werden vreeselijk mishandeld en gefolterd, een aantal als gevolg daarvan vermoord.

Nauwelijks bevindt het Nederlandsche volk zich één jaar onder de tyrannieke macht van een Katholieken Dictator, of vele getrouwe getuigen des Heeren ondervinden dat aan den lijve. In de laatste maanden werden zoowel mannen als vrouwen van alle rangen en standen door de z.g. „Christelijke beschaving” uit hun huizen gesleept en werden enkelen daarvan op beestachtige wijze mishandeld, alleen maar omdat zij weigerden hun broeders te verraden. Bij anderen werden zoowel de vader als de moeder opgesloten en liet men de kinderen aan hun lot over of bracht ze naar een inrichting. Inmiddels hebben deze z.g. „Orde”-mensen door hun sterke arm-kliek, „de gestapo”, 54 eerbare burgers, Jehova's getuigen genaamd, naar een Duitsch concentratiekamp gesleept en 36 in Hollandsche gevangnissen opgesloten, dit naar den stand van zaken op 1 September 1941. Wanneer men een heiligen oorlog wil voeren, laten de priesters en predikanten hun geloovigen dan oproepen, den juisten strijd te voeren, n.l. voor Jehova en Zijn Koning Jezus Christus, met het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord (Efeze 6:17). „Want dat is goed en aangenaam voor God onzen Zaligmaker, welke wil, dat alle menschen zalig worden en tot kennis der waarheid komen”. - 1 Tim. 2:3, 4.

schenhart met afschuw vervuld wordt, als oorlog gevoerd wordt tusschen de volkeren. Hoe geraffineerd geslepen zijn deze heeren van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie toch! Zij alleen verstaan de kunst, menchendrek op te bakken, zoodat het toch nog een lekkere maaltijd wordt. Hun kronkelende methodes komen dan ook nauwkeurig overeen met die van hun geestelijken opperheer, Satan, waarvan wij lezen in Jesaja 27:1: „Te dien dage zal de HEERE met Zijn hard, en groot, en sterk zwaard bezoeken den Leviathan, de langwemelende slang, ja, den Leviathan, de kromme slomme slang; en Hij zal den draak, die in de zee is, dooden”.

Het is de hoogste tijd voor oprechte menschen, die zich nog in dít verderfelijke systeem bevinden, het zoo spoedig mogelijk te verlaten. „Laat hen gaan, blinden zijn zij, die blinden leiden. Indien een blinde een blinde leidt, zullen zij beiden in een put vallen (Matth. 15:14). En zoo'n mijnheer als de paus draagt vele eervolle titels, o.a. „heilige vader”, „stedehouder” van Christus en de eeuwige „rots”. De eigenschappen van dezen z.g. rechtvaardigen heer (de paus) worden nauwkeurig beschreven in Spreuken 6:12-14. Jehova liet eeuwen geleden de opkomst van deze machtige godsdienstig-politieke organisatie met aan het hoofd daarvan een z.g. „rots”, (de paus), voorzeggen en wel in de volgende woorden: „Want niet als onze Rots is de hunne: Dat erkennen onze vijanden zelf! Neen, van Sodoma's wijnstok stammen hun ranken. En van Gomorra's wingerd: Hun druiven zijn giftige bessen, Hun trossen vol bitterheid. Drakengif is hun wijn. Doodelijk adder-venijn”. - Deut. 32:31-33; Petr. Can. Bijb.

Het moge tot aanmoediging van alle goedgezinde menschen zijn, dat Jehova weldra een absoluut einde aan alle toevenarijen en draaierijen van deze verderfelijke organisatie zal maken. - Jesaja 47:3-11.

Een nieuwe kruistocht.

De Parijsche aartsbisschop kardinaal Verdier, schrijft in de „Semaine Religieuse”, onder andere:

„Onze soldaten marcheeren niet alleen op tot verdediging van de rechtmatige landsgrenzen der volkeren, maar voor alle opvattingen en instellingen, die de christelijke beschaving in overvloed voortbracht en die de ware menscheelijke vooruitgang uitbeelden: Onze soldaten hebben dus een buitengewoon mooie taak, die ook de onze is. Zij begonnen een kruistocht voor de vrijheid en de christelijke broederschap, de kruistocht van onze beschaving....”

Dus aweer een „kruistocht”. Sinds in Spanje een onderdrukkingsoorlog gevoerd werd, die als een kruistocht werd betiteld, heeft dit woord een onaangenamere klank dan vroeger. De menscheelijke vrijheid, die door den tegenwoordigen oorlog zoogenaamd bewaard zal blijven, gaat tijdens dezen oorlog waarschijnlijk overal te gronde.

Daar in den oorlog steeds slechts het onrecht en de leugens der anderen, maar niet die van

zich zelf bekend worden gemaakt, is het niets dan huichelarij, de politiek van deze wereld op een „christelijke” basis te brengen.

Wanneer de oorlog van Frankrijk tegen Duitschland een kruistocht is, op welke wijze nemen dan de ruim dertig millioenen Katholieken van Duitschland deel aan dezen „kruistocht voor de christelijke broederschap”.

Alle zegswijzen waarin voorkomt: „God is de bondgenoot van ons volk en de vijand van onzen tegenstander, van het andere volk”, alle zegswijzen dus, die God partij willen laten kiezen in dezen oorlog, weerspreken de waarheid, smaden God en verleiden de menschen.

De ties „heiligen een krijg” op hun eigen wijze en juist dit is de tijd, waarin Jehova God alle volkeren in het „dal der beslissing” (Joël 3:9-14) voert om ze daar te richten door Jezus Christus, die daarbij niet de oorlogslegers der natien als helpers noodig heeft; want „daar was niemand van de volken met Mij”. - Jesaja 63:1-6.

Zij maken nog meer martelaren.

„Ik verzoek u, mijne heeren, maakt dat er niet nog meer martelaren zullen zijn. Ik ken de geschiedenissen van de eerste martelaren. Wanneer men er een voor de leeuwen had geworpen, werd hij door de anderen verheerlijkt en daardoor kwamen er nog veel meer Christenen. Daarom verzoek ik u, mijne heeren, maakt dat er niet nog meer martelaren komen!”

Aldus had een advocaat bij het militaire verhoor van Otto Dubbs, een getuige Jehova's uit Sulzfeld, gepleit, toen deze wegens dienstweigering de doodstraf kreeg.

Otto Dubbs zelf verklaarde voor het gerecht, dat sterven hem een gewin was; maar degenen, die hem ter dood veroordeelden, zouden onschuldig bloed over hun hoofd brengen.

Na tweemaal tot levenslange tuchthuisstraf te zijn veroordeeld, werd Otto Dubbs den 22en December 1939 in Berlijn Plötensee ter wille van zijn gehoorzaamheid aan Gods gebod, terechtgesteld.

„U zult onschuldig bloed over uw hoofd brengen!” Men heeft geen aandacht geschonken aan deze waarschuwing. Maar zij zal in vervulling gaan.

„Maakt dat er niet nog meer martelaren komen! Daardoor komen er steeds meer Christenen!” Men heeft ook hieraan geen aandacht geschonken. Ook dit woord zal uitkomen.

Het vormt een verder bewijs, dat in Duitschland menschen worden vermoord, omdat zij Christenen zijn.

Wij verheerlijken zulke standvastige Christenen, de getuigen Jehova's zooals Otto Dubbs, niet; wat voor nut zou de lof van menschen nog in dergelijke gevallen hebben. Alle eer komt aan God toe, van Wien de kracht tot getrouwheid tot in den dood komt. Hij zal iederen trouwen navolger van Jezus Christus zijn loon geven en den moordenaars hun rechtmatige vergelding.

Van alles wat

Verholen spot.

Bij de herstelling van het kerkarchief van een oude Luthersche Kathedraal in Finland, ontdekte men in een rekening, die oogenschijnlijk door den meester uitgeschreven is, die de Kathedraal in ongeveer 1618 gerestaureerd had, de volgende posten:

De 10 geboden verbeterd en de wets-tafelen met vernis overgedaan	2 Kr.
Pilatus opgeknapt en de muts van Pilatus met nieuw bont bekleed	1 Kr.
Den hemel grooter gemaakt en eenige sterren toegevoegd	3 Kr.
Het hellevuur verbeterd en den Duivel een afschrikwekkender gezicht gegeven	15 Kr.
De dertig zilverlingen van Judas verzilverd	1 Kr.
Het einde der wereld verlengd, omdat het te kort was	3 Kr.
De Roode Zee van vlietenvuil gereinigd	3 Kr.

Men komt er langzamerhand achter.

Eenige wetenschappelijke personen komen er langzamerhand achter, dat Jezus met recht van den Bijbel gezegd heeft: „Uw woord is de waarheid"! Men heeft voorwerpen opgegraven, die over Abraham en Jozua schrijven. Door vergelijking van het schrift der verschillende tijdperken, kwam men tot de gevolgtrekking, dat de val van Jericho in het jaar 1400 v. Chr. plaats had. De nauwkeurige datum is volgens de bijbelsche chronologie in 1475 v. Chr. De wetenschappelijke bepaling komt dus tamelijk nauwkeurig met de bijbelsche opteekening overeen. Als datum van de verwoesting van Sodom en Gomorra werd door de archeologen het jaar 2061 v. Chr. berekend. Dit wijkt van de bijbelsche chronologie ongeveer 116 jaar af. Dit is dus in elk geval nog een merkwaardige overeenstemming, tenminste voor een opgave van oudheidsonderzoekers.

Een voorbeeld voor de kippen.

Onze kippen mogen hun trotsche gekakel, waarmee zij voor hun eier-productie reclame maken, wel een beetje bedwingen. De Kiwi in Nieuw-Zeeland is ook niet grooter dan één van hen, maar legt eieren van een pond! Men vindt deze vogelsoort slechts in de wildernissen van Nieuw-Zeeland en daar is zij zelfs al aan 't uitsterven. Deze vogel kan niet vliegen, zoekt alleen 's nachts zijn voedsel en slaapt overdag zóó vast, dat men hem kan optillen, zonder dat hij wakker wordt. Zware werkers kunnen gewoonlijk goed slapen.

Iets voor ongeduldige patiënten.

Kijk naar de eekhoortjes in het bosch — die hebben geduld! Men heeft gevallen gezien, waarbij de eekhoortjes met een gebroken poot zoo lang op dezelfde plaats en in denzelfden stand bleven zitten, totdat de beenbreuk genezen was. Wilde kakoenen doen hetzelfde, wanneer een vleugel is gebroken.

Het oerbeeld van een ritssluiting.

Hoe dieper men in de bouwplannen van de natuur en haar scheppingen binnendringt, des te duidelijker herkent men, dat de meeste uitvindingen van het menschelijke verstand, waarop de mensch zoo trots is, al lang in de natuur aanwezig waren. Ook met de zoo moderne praktische ritssluiting was de natuur ons voor: wanneer de vogel met zijn snavel zijn veeren gladtrekt, doet hij niets anders dan de aparte deelen als een ritssluiting met elkander verbinden. Want de vertakkingen der veeren zijn met zijtakjes en haakjes bezet, die in de naburige haakjes grijpen, zooals de tandjes van een ritssluiting in elkaar passen.

Zijn de haakjes uit elkaar gegaan, zijn de veeren dus onordelijk, dan brengt de vogel ze met een beweging van zijn snavel weer in elkaar. Hierbij gebruikt hij een ritssluiting. De snavel komt overeen met de kleine slede (schuivertje) die wij met behulp van een bandje langs de ritssluiting trekken. Zooals steeds de natuur in haar uitvindingen ons de baas is, zoo ook hier: De vogel heeft niet voor iedere veer een speciaal schuivertje nodig, maar zijn snavel past voor alle veeren.

(„Der Tierfreund", Bern, Mei 1938).

Een week van 49.000 jaar.

Daar de rustperiode van God zeventuizend jaar duurt, moet ook iedere andere dag, waarop het scheppingswerk der aarde uitgevoerd werd, zeventuizend jaar lang geduurd hebben; want zij worden allen als dagen van een en dezelfde week genoemd. Het waren geen dagen van vier en twintig uur, daar de zon „tot heerschappij des dags" niet voor den vierden dag verscheen. - Gen. 1:14-19.

God deed Zijn werk niet haastig, zoals uit de „langzame" ontwikkeling van Zijn raadsbesluit sinds het einde van den zesden dag te zien is. Het behaagde Hem, alles langzaam tot stand te brengen, zoodat de verschillende perioden in de schepping der aarde in juiste volgorde na elkander volgden. De zes dagen van zeventuizend jaar vormden tezamen een periode van 42.000 jaar; ook deze lange periode wordt in Genesis 2:4 een „dag" genoemd.

Men zal misschien zeggen, dat de vermelding van „avond en morgen", bewijst, dat het gewone dagen van vier-en-twintig uur zijn geweest, omdat het in verband met de scheppingsdagen genoemd wordt. Het is echter geen bewijs, deze uitdrukking kan symbolisch gebruikt zijn. Paulus gebruikt een dergelijk beeld, wanneer hij zegt: „De nacht is voorbijgegaan; en de dag is nabij gekomen". „Avond" beteekent het duistere beginstadium van iederen scheppingsdag, de „morgen" beteekent zijn volledige einde. Steeds wordt eerst de „avond" genoemd en daarna de „morgen".

De mensch: massaproduct en massa-slachtoffer.

„De kwestie der wapenfabricatie door den staat of door particuliere firma's is door bepaalde vooroordeelingen verduisterd geworden. Deze vooroordeelingen zijn uitdrukking van een eervol, maar totaal dwalend ideaal van de heiligheid des levens". — Aldus de bewapenings-industrieel Herbert Lawrence, voorzitter van de Vickers-Armstrong-Ltd., in een zitting van den bestuursraad (geciteerd in de „Daily Herald", Londen). Uit DIE NATION, Nr. 7, 1938.

Een teergevoelige Kolos.

Misschien zijn vele menschen de meening toegedaan, dat een olifant geen mooi dier is. En toch, al is hij dan niet gracieus als een vogel, hij is mooi, want hij heeft een harmonischen en doelmatigen bouw. Alles aan zijn sterken lichaamsbouw is in volledige harmonie met elkaar en zijn bewegingen zijn waardig.

Evenals het nijlpaard en de rhinoceros behoort de olifant tot de familie van de dikhuiden, dit is — hoewel de wetenschap in den laatsten tijd een andere indeeling heeft gemaakt — nog steeds een zeer passende benaming. De buitengewoon dikke huid van dit dier beantwoordt aan haar behoeften.

Hoe slaat het hart van een mier?

Een Amerikaansche geleerde, een expert in het beluisteren van geluiden, heeft ook een van de kleinste fijnste geluiden, namelijk den hartslag der mieren onderzocht. Het hart van de mier hoorde hij slaan met behulp van geluidsversterkende radiolampen. De mier werd op een microfoon geplaatst, die via een geluidsversterker met een telefoon was verbonden. Zoo beluisterde hij den hartslag van de mier. Deze kleine diertjes bezitten een tamelijk gecompliceerd hart. Dit hart bestaat uit een dikke lange buis, die het bloed aanzuigt en het door een golfbeweging in de lichaamsholte terugperst.

Luchtkoeling op twee-en-een-halven kilometer diepte.

Het Robinson-Deep-Mijnwerk te Johannesburg in Zuid-Afrika, gaat twee-en-een-halve kilometer in de diepte. Men heeft zich zoo diep in de aarde ingegraven, dat bij de verschrikkelijke vochtigheid zelfs de inboorlingen de hitte niet meer konden verdragen. Doch daar beneden is goud en waar men goud vindt, vinden de menschen ook een weg om het te verkrijgen. De Mij. voor transportaanlegging in Syracuse, N.Y., U.S.A., zond ingenieurs, die een jaar lang de temperatuur van het gesteente, de vochtigheid, de oxidatie, de verhitting door menscheijke lichaamsuitstraling, door de wrijving der machines en door de uiteenbarstingen moesten bestudeeren. Toen werd een luchtkoelinstallatie aangelegd, die een koelcapaciteit van ongeveer 1.800.000 Kg. ijs per 24 uur heeft. Dat was natuurlijk buitengewoon kostbaar, maar men betaalt met het goud, dat de negers nu met wat minder zweet uit de diepte naar boven brengen.

Ondanks zijn grootte is de olifant, eenmaal getemd zijnde, van een werkelijk bewonderenswaardige gedweeheid, aanhankelijkheid en teederheid. Met de grootste voorzichtigheid zal hij over een in den weg liggend slapend kind heenstappen. Met zijn slurf liefkoost hij zijn jongen en zijn weldoener op zoo'n teedere wijze, als men van een dier met zulk een plompe gestalte nooit zou verwachten. Hij voert de hem opgedragen taak uit en gehoorzaamt gewillig en met geduld de bevelen en de aansporingen van zijn oppasser. Niet altijd valt er met hem te spotten, want hij weet zijn vijanden of kwelgeesten op een manier te straffen, die hachelijk

Dit beeld stelt voor, hoe olifanten getamd worden door middel van dikke touwen, die om hun pooten zijn vastgebonden aan boomen.

maar ook zeer grappig kan zijn.

De olifant is het grootste van de op het land levende dieren. Hij bereikt vaak een schouderhoogte van meer dan 3 m.; de zwaarste dieren kunnen 9000 k.g. wegen. Om dit zware lichaam te dragen, heeft de olifant natuurlijk sterke pooten noodig. Inderdaad zijn zijn pooten ook met zuilen te vergelijken, die hij echter gemakkelijk en gracieus kan buigen, om op zijn knieën te gaan zitten. Het groote zware dier kan met bewonderenswaardig gemak gaan liggen en weer opstaan; steile bergen beklimmen en afdalen kan hij beter dan een paard. In de vlakke heeft hij een rustigen wiegelenden gang, dien hij zelfs behoudt wanneer hij tijdens den aanval op zijn vijand toestormt, ondanks dat hij zich dan met een snelheid van meer dan 30 km. in het uur voortbeweegt. Het karakteristieke kenmerk van een olifant is de slurf, die hij met een bewonderenswaardige handigheid hanteert. Hij gebruikt haar om te eten, te drinken, te vechten en voor liefdesbetuigingen, om te werken en om te spelen. Hij kan

er mee tot op den grond komen en vruchten en bladeren mee van hooge boomen halen.

In den strijd met een vijand omvat hij dezen met zijn slurf, heft hem van den grond op en werpt hem met geweld op den grond, waarna hij hem met zijn zware pooten vertrapt. De ergste vijand van den olifant is de tijger. Getemde olifanten kunnen en hebben den leeftijd van 100 jaar bereikt; in de wildernis leven zij waarschijnlijk nog langer.

Alle Afrikaansche olifanten bezitten die groote slaganden die men in Indië slechts bij de mannelijke olifanten vindt. Deze tanden wegen honderd tot tweehonderd pond en dienen bij den olifant meer om te graven dan als wapen. Zij leveren, zooals men weet, het kostbare elpenbeen, dat al in oud-testamentische tijden voor het vervaardigen van allerlei sieraden werd gebruikt. De profeet Amos spreekt van elpenbeenen bedsteden. Salomo liet voor zichzelf een troon van elpenbeen bouwen, Achab een elpenbeenen huis,

d.w.z. een huis dat waarschijnlijk rijk met elpenbeen versierd was. De Israëlieten ontvingen het elpenbeen van elders, waarschijnlijk van de Afrikaansche kust. - Psalm 45 :9; Amos 6 : 4; 1 Kon. 10 : 18; 22 : 39; 2 Kron. 9 : 21.

In het wild leven de olifanten in kudden, met een oud mannelijk dier als leider. Vaak komt het voor dat dit leiderschap hem betwist wordt. Dan vindt er een strijd plaats en wanneer de oude olifant onder ligt wordt hij door de kudde uitgestoten.

De olifanten voeden zich met planten, hun lievelingskost is suikerriet; maar in den regel moeten zij met minder lekkere dingen genoeg nemen. In gevangenschap vermeerderen zij zich haast nooit, daarom moeten er van tijd tot tijd nieuwe olifanten gevangen en getemd worden.

De olifant als Huisdier.

In Indië wordt de olifant vaak als een soort levende autobus gebruikt. In de z.g. „hauda" op zijn rug is plaats voor meerdere personen, terwijl de drijver op zijn hals zit. De Indische vorsten rijden bij hun processies op rijk versierde olifanten. De albino of witte olifant staat in Indië in hoog aanzien en geldt als heilig.

Bij een teakhouthandel in Siam zijn eens de daar werkende olifanten in staking getreden. Men had hun voedselhoeveelheid verminderd om geld uit te sparen. Na een week hielden de olifanten op met werken en begonnen niet eerder totdat men hun gewone portie weer gaf.

In de zaagmolen van Birma werken olifanten urenlang met de regelmatigheid van een machine, maar wanneer de sirene fluit, laten zij hun werk vallen en gaan naar hun etensplaats.

Een vrouwelijke circus-olifant, Rosie geheeten, weigerde nadat zij op een bepaalde plaats iederen dag drie liter bier had gekregen, met de anderen op te breken. Rosie weigerde eenvoudig in den trein te stappen, tot men in de voor haar bestemde wagon drie liter bier had gezet. Dat hielp.

Olifanten hebben een goed geheugen.

Lyzzie, een groote vrouwelijke Abesijnsche circus-olifant had eens buikpijn. Men riep een apotheker, die haar ook hielp. Vier jaar later kwam het circus weer in dezelfde stad. Toen men een reclame-optocht maakte, bevond de apotheker zich ook onder de toeschouwers en zoodra Lyzzie hem in de menigte had ontdekt, liep zij vol vreugde op hem toe en liefkoosde hem met haar slurf. Zij had haar weldoener niet vergeten.

De grootste olifant die zich ooit in gevangenschap bevond was de beroemde „Jumbo". Hij werd in het jaar 1885 in de nabijheid van St. Thomas in Ontario bij het oversteken van een spoorbaan door een locomotief overreden; 44 jaar later passeerde een 110 jaar oude olifant, die bij het ongeluk aanwezig was geweest, dezelfde plaats en herinnerde het zich blijkbaar, want hij deed zeer droevig, stootte klagelijke tonen uit en stampte wanhopig met zijn pooten.

Een zekere olifant, genaamd Tusko, toonde zich weinig geneigd de hem aangewezen arbeid, steenen te dragen of houtstammen op te stapelen, te leeren. Hij had er meer zin in, alles kapot te maken. Toen gaf men hem een werk dat juist voor hem geschikt was: men gebruikte hem voor het afbreken van oude huizen. Dit doet hij nu trots en met grooten ijver en verdient op deze wijze zijn brood.

Sylvia, een olifant die vroeger in den militairen dienst gebruikt werd, had een grooten tegenzin tegen treinrijden. Men bouwde een specialen wagon voor dit dier, maar toen men hem er eindelijk in had, greep het eerst zijn oppasser, zette hem er uit en verbrijzelde daarna den wagon. Nadat het dier drie extra wagons had verbrijzeld, liet men het te voet gaan en toen was het tevreden.

Bewonderenswaardig is de voorzichtigheid waarmee de olifant zijn geweldige lichaam in de nabijheid van zijn menschelijke vrienden beweegt. Zijn zorgzaamheid en teederheid komen voort uit het weten, dat hij met zijn groo-

te kracht alles kan vernietigen. Een dergelijke zelfkennis is bij dieren iets buitengewoons en bewijst, behalve alle andere eigenschappen van den olifant, dat hij intelligenter is dan bijna alle andere dieren. Bij honden en paarden kan men een zekere zelfkennis aankweken, maar bij olifanten schijnt dit

een natuurlijke eigenschap te zijn.

Hoe dankbaar moest toch de mensch zijn, dat de Schepper hem viervoetige makkers tot zijn vreugde en hulp heeft gegeven en welk een mooi samenleven met de dieren zal hem wachten op een nieuwe aarde waar geen vloek meer zal zijn!

Vraag: Is het juist en schriftuurlijk, op het graf van iemand, die aan den Heere gewijd is, een kruis te plaatsen?

Antwoord: Neen. De Bijbel of de Heilige Schrift geeft niemand een opdracht, zoiets te doen. Zeker, zij verbiedt het ook niet openlijk en direct: wie echter Rechter Rutherford's brochures „Bescherming” en „Blootgelegd” opmerksaam heeft gelezen, dien kan het niet ontgaan zijn, dat godsdienst en door menschen overgeleverde vormendiensten en ceremoniën — en hiertoe behoort het kruisteeiken — Jehova's Naam bespotten en daarom van duivelschen oorsprong zijn. Wat de Bijbel over bovengenoemde zaak echter duidelijk bewijst, is het feit, dat Gods geliefde Zoon, Christus Jezus, niet aan een kruis, maar aan het hout der vervloeking stierf, zooals dit volgens het wettelijke voorschrift in Palestina voor godslasteraars voorgeschreven was (Deut. 21:22; Gal. 3:13). Zooals de WACHTTOREN-geschriften het aantonen, was dit „hout der vervloeking” een gewone houten stam, waaraan de misdadiger met beide handen boven het hoofd vastgenageld werd.

Zooals het wereldgeschiedeniswerk „The two Babylons” — (De twee Babylons) — onomstootelijk vaststelt, is het gebruiken van het kruis van heidenschen oorsprong en dateert reeds van vele eeuwen vóór Christus' geboorte. (Zie: „Het kruisteeiken” in het Gouden Tijdperk Nr. 348 van 15 Maart 1937, Deutsche uitgave).

Familieleden van Lazarus, den vriend van Jezus, legden op het graf van hun broeder een steen, waar Jezus niets tegen aanvoerde. Wanneer het kruis zoo een heilige zaak zou zijn, zooals de Roomsche-Katholieke Hiërarchie beweert, dan zou men zonder twijfel ook een kruis op het graf geplaatst hebben; maar de Bijbel bericht niets van dien aard. Wie terwille van andere menschen of geestelijken een nietszeggende ceremonie na-aapt, bewijst daarmee, dat hij den bijval en de vriendschap der wereld lieft en daardoor Gods vijand wordt (Jac. 4:4). Het is duizendmaal beter Jehova's welgevallen te

bezitten, doordat men zich bij alle gelegenheden en vooral ook op het kerkhof als een getrouwe getuige voor den Naam van Jehova toont

Vraag: In de Vereenigde Staten zijn er secten, die met gifslangen omgaan, zonder zich zelf hierdoor schade toe te brengen. Zij zeggen: dit is een bewijs, dat zij ware navolgers van Christus zijn en beroepen zich op Marcus 16:18. Hoe is deze Bijbeltekst te verstaan?

Antwoord: Marcus 16:17, 18 luidt: „Als teekenen zullen deze dingen de geloovigen volgen: in Mijnen naam zullen zij booze geesten uitwerpen, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets doodelijks drinken, zal het hun geene schade doen, op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden”. In iedere goede Bijbelvertaling zijn de verzen 9 tot 20 van dit laatste hoofdstuk van Marcus óf weggelaten, óf in haakjes geplaatst, om aan te toonen, dat dit laatste niet van Marcus afkomstig, maar een latere bijvoeging, een vervalsching is. Over de onechtheid van dit vers bestaat geen twijfel. De een of ander heeft gemeend, dat hij een beter slot voor het evangelie van Marcus moest vinden en heeft daarmee Gods gebod, er niets aan toe te voegen, overtreden. Een soortgelijken onzin heeft iemand door de bijvoeging in Johannes 21:25 uitgehaald.

Men kan zich natuurlijk niet op een onechten tekst als een goddelijke autoriteit beroepen, noch voor het uitdrijven van demonen, noch voor het spreken in nieuwe tongen, noch voor het bezweren an slangen, noch voor het genezen van zieke.

Wanneer in Amerika eenige personen met giftige ratel- en mokassinslangen omgaan, zonder voordien hun giftanden uit te trekken en dit voorgeven als een bewijs, dat zij navolgers van Christus zijn, dan vergeten zij, dat zulke demonische dierentemmers in Indië en op andere plaatsen al sedert onheugelijke tijden hebben bestaan. De Indische slangenbezweerders maken er geen aanspraak op Christenen te zijn; zij zijn het ook niet. Wanneer vele anderen met behulp van de demonen, al lang aan het bezweren van slangen hebben gedaan, hoe zou dan diezelfde tooverij een bewijs kunnen zijn, dat zij echte discipelen van Christus zijn? Het bewijst eerder het tegendeel. Een dergelijke tooverij is een overtreding van Gods gebod. — Openbaring 21:8.

Vraag: Wat is de oorsprong en beteekenis van den Katholieken Sacramentsfeestdag? Is het juist, dat deze dag ter herdenking van den Bartholomeüsnacht werd ingevoerd?

Antwoord: Bij dit feest is geen geschiedkundige samenhang met den Bartholomeüsnacht aanwezig. Sacrament is afgeleid van het Latijnsche Sacrum, hetwelk heilig beteekent en is een feest om de transsubstantiatie te vieren (overgang van de eene zelfstandigheid in de andere). Het is dus geen Christelijk feest, hoe zeer het ook door de Katholieken als hun heiligste feestdag mag worden geprezen; want het heeft als basis de onchristelijke leer der transsubstantiatie, dat wil zeggen, dat een priester de macht heeft, de hostie (een stukje brood) in het werkelijke lichaam van Christus te veranderen. Natuurlijk werd dit feest noch door Christus noch door de apostelen ingesteld. De reden voor den feestdag gaf veeleer de non van een klooster in de omgeving van Lüttich. Zij had (blijkbaar demonische) visioenen, zag een vollen mond met een opening en kreeg de „openbaring”: de mond is een beeld der kerk en de opening beteekent, dat er nog een feest ontbreekt, waarbij de avondmaalshostie het middelpunt is. Dat was in de dertiende eeuw en eerst in de veertiende verkreeg het feest algemeene beteekenis. Verbinding met een „overwinning over de ketters” heeft het slechts in zooverre, toen het zeer pronkerig van het noodige werd voorzien om „de heerlijkheid der Katholieke kerk ook voor de oogen van haar tegenstanders te openbaren en hunne zielen te beschermen en te winnen”, zooals zich een pauselijk concilie over dit feest uitsprak. De toepassing van het feest in den vorm van geweldige processies beoogde zonder twijfel, de macht der Katholieke kerk openlijk te demonstreeren. Nog heden zijn op dien dag in streng Katholieke streken de straten onveilig, daar allen, die zich op den betreffenden tijd op straat bevinden, tot den beeldendienst gedwongen worden — en al is het slechts door den hoed af te nemen — of anders bestraffing wegens „minachting der godsdienst” te verwachten hebben. Het heele gedoe is godsdienstige vormendienst, maar geen dienst voor God.

Wat is de beteekenis van Rom. 2 : 28, 29 ?

Vraag: „...maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de (ware) besnijdenis is die van het hart, naar den Geest, niet naar de letter”.

Antwoord: De letterlijke Joden (letterlijke kinderen van Abraham naar het vleesch) zijn een voorbeeld, dat God liet maken, om een eigenlijk, geestelijk „Volk God's” zinnebeeldig voor te stellen, hetwelk God's Naam eert en Diens deugden verkondigt (1 Cor. 10:11). De toenmalige Joden zouden vanwege hun naam God hebben moeten prijzen: dat wil zeggen, in Zijne geboden moeten wandelen (want al het andere is geen lof. Men kan God niet in waarheid loven, indien men Hem slechts uiterlijks kent, terwijl het hart ver is of niet, maar de trouw in den dienst voor Jehova's Naam, dat is het „leven volgens den Geest”. Jezus zeide den letterlijken Joden naar het vleesch reeds, dat zij geen „kinderen van Abraham” waren, in den Geest - Joh. 8 : 39.

Alleen deze getrouwen verdienen in waarheid den naam van Joden, zooals deze in den Bijbel is bedoeld. Want niet uiterlijkheden beslissen of men een ware Jood is of niet, maar de trouw in den dienst voor Jehova's Naam, dat is het „leven volgens den Geest”. Jezus zeide den letterlijken Joden naar het vleesch reeds, dat zij geen „kinderen van Abraham” waren, in den Geest - Joh. 8 : 39.

Vraag: Kan men aannemen, dat allen, die in Armageddon vernietigd zullen worden, wetteloos zijn en in den tweeden dood zullen gaan?

Antwoord: Het antwoord is in Jezus' gelijkenis te zoeken, waar Hij tegen de bokken aan den linkerkant zegt: „Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur, dat voor den Duivel en zijne engelen bereid is” - Matth. 25 : 41.

Jezus vermeldt in Zijn gelijkenis geen derde klasse van slechte personen, die het midden houden tusschen de schapen en de bokken en die milder gestraft zullen worden. Wanneer de beslissing door den rechtvaardigen Rechter, dat de bokken eeuwig verloren zijn, wordt uitgesproken dan zijn deze bokken niet waard ooit op aarde te leven en niet waard een nieuwe gelegenheid te krijgen, hun gebrek aan goeden wil nog eens aan den dag te leggen.

Waarom zou den menschen zonder goeden wil steeds weer de gelegenheid geboden worden, hun gebrek aan goede gezindheid te openbaren? Is het niet voldoende, dat zij zich bij de groote scheiding op de zijde van de bokken stellen? Is het feit, dat de bokken door Satan verleid zijn een verontschuldiging in Gods oogen? Volgens Openbaring 20 : 10 niet, want alle wetteloos zijn door den Duivel verleid.

Gelukkig zij, die Mijn wegen bewaren; die elke dag aan Mijn deuren waken,
En de wacht houden aan de posten van Mijn poorten.

Wie Mij vindt, heeft het leven gevonden, en welbehagen verkregen van Jahweh;
Maar wie Mij mist, benadeelt zich zelf, en alwie Mij haten, beminnen de dood!
Spreuken 8 : 34a-36; Petr. Can. Bijbel.